

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

De Paulinische Paradox Serie Deel 5b: Galaten

Welkom bij het deel van de Paulinische Paradox Serie dat gaat over de Galatenbrief.

De Galatenbrief wordt beschouwd als de elementaire Heilige Graal in het gangbare gedachtegoed dat de hele Wet van God, ofwel de Torah, niet langer van toepassing is voor Gods volk.

Als je een gemiddelde Christen voorstelt om Leviticus 11 te houden, is de meest voorkomende reactie "Lees de Galatenbrief."

Daarom gaan we de Galatenbrief lezen. En we gaan die brief samen lezen. En niet alleen lezen, maar ook toetsen.

Laten we toetsen of het gangbare begrip van de Galatenbrief houdbaar is.

We gaan niet alleen in op een aantal verzen uit de Galatenbrief, zoals vaak wordt gedaan, maar we gaan lezen vanuit (een uiteenzetting van) de context.

We begrijpen dat er veel mensen zijn die denken dat ze de Galatenbrief uitstekend begrijpen. We vragen om geduld en om een doordachte afweging van het materiaal dat wij presenteren.

We verwachten dat er twee typen mensen geïnteresseerd zijn om dit onderwijs te bekijken.

Het eerste type zal iemand zijn die niet begrijpt, of het er niet mee eens is, dat gelovigen de Torah, ofwel de gehele Wet van God, moeten houden. Mensen uit deze groep raden we sterk aan om te beginnen bij het begin van de Paulinische Paradox Serie, want in de eerdere delen van deze serie is veel basismateriaal opgenomen, dat we in dit onderwijs zullen gebruiken.

Het tweede type persoon dat dit onderwijs bekijkt is iemand die misschien al begrijpt dat we de Torah moeten houden, maar die de moeilijke woorden van Paulus toch beter wil begrijpen en uitleggen. Ook deze groep raden we aan om te beginnen bij het begin van de Paulinische Paradox Serie. We zijn echter van mening dat het voor deze groep niet echt noodzakelijk is.

Misschien vind je dat we vrij snel door dit onderwijs heengaan. Omdat we van plan zijn om de gehele Galatenbrief te behandelen, zijn we genoodzaakt om snel en bondig door de punten heen te lopen. Daarom zullen we niet te lang bij een punt, of de stof stil blijven staan. Hierdoor kan het van waarde zijn om het onderwijs vaker te bekijken, om het beter op te nemen en de materie te

onderzoeken.

Tenslotte willen we je ervan bewust maken dat er delen van de Galatenbrief zullen zijn, waarvan je zou willen dat we er dieper op in zouden gaan, maar waar we gewoon verder gaan.

Het doel van de Paulinische Paradox Serie is om het gehele lichaam van de Messias terug te brengen naar het volledige Woord van God. Wij geloven dat dit de kern is van de bediening van Jesjoea (Jezus), buiten Zijn werk aan het kruis ofwel de martelpaal. Daarom zullen we ons vooral richten op die verzen in de Galatenbrief, die vaak worden gebruikt ter onderbouwing van de moderne doctrine over de Wet van God.

Om dit effectief te kunnen doen, vinden we het erg belangrijk om de overeenkomsten te laten zien tussen de brieven van Paulus en de boodschap van de Messias.

Dit onderwijs ziet er als volgt uit:

- Eerst zullen we de context bestuderen die Paulus ons laat zien in de hoofdstukken 1 & 2.
- Deze context wordt door de hele Galatenbrief heen verder opgebouwd waardoor we de meer uitdagende verzen beter zullen begrijpen. We zullen VEEL tijd besteden aan de context.
- Dit onderwijs is opgedeeld in meerdere secties, die gericht zijn op studie van elk van deze verzen. Hierbij maken we gebruik van de hieronder vastgestelde context:

Galaten 2:3-5	- Onderwees Paulus dat de besnijdenis niet meer geldt?
Galaten 2:14	- Moeten we leven zoals de besnijdenis partij, zoals de Joden of zoals de Heidenen?
Galaten 3:10	- Is Gods Wet een vloek of hebben wij onszelf vervloekt?
Galaten 3:23	- Was Gods Wet een leermeester die aan het kruis is afgeschaft?
Galaten 4:9	- Is de "Wet van God" "zwak met armzalige elementen?"
Galaten 4:21-22	- Stellen we ons vertrouwen in God of in mensen?
Galaten 5:1	- Is de Wet van God "gebondenheid" of "vrijheid?"
Galaten 5:4	- Is het houden van Gods Wet het wegvallen van de genade?
Galaten 5:18	- Leidt de "Geest van God" ons weg van de "Wet van God?"

Dit onderwijs is langer dan de andere studies die u van ons gewend bent. Misschien kunt u de subsectie markers gebruiken, om de video om die plaatsen te pauzeren, en het onderwijs op een later moment weer op te pakken.

Goed, laten we beginnen.

Galaten hoofdstuk 1...

Het vaststellen van de introductie tot de context van de Galatenbrief

Galaten 1:1

Paulus, een apostel – *geroepen*, niet vanwege mensen, ook niet door een mens, maar door Jezus Christus (Jesjoea de Messias) en God de Vader, Die Hem uit de doden opgewekt heeft en al de broeders die bij mij zijn, aan de gemeenten van Galatië:

We zien dat Paulus zijn brief begint met een vaststelling van zijn geloofwaardigheid, waardoor hij het nodige gewicht kan leggen op, en waarde kan geven aan dat wat hij met de Galaten moet

bespreken.

Laten we verdergaan ...

Galaten 1:2-9

En al de broeders die bij mij zijn, aan de gemeenten van Galatië:

Genade zij u en vrede van God de Vader en van onze Heere Jezus Christus (Jesjoea de Messias), Die Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden, opdat Hij ons zou ontrukken aan de tegenwoordige slechte wereld, overeenkomstig de wil van onze God en Vader. Hem zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen.

Ik verwonder mij erover dat u zich zo snel **afwendt** van Hem Die u in de genade van Christus geroepen heeft, **naar een ander evangelie**, terwijl er geen ander is; al zijn er ook sommigen die u in verwarring brengen en **het Evangelie van Christus (Messias) willen verdraaien**. Maar zelfs als wij, of een engel uit de hemel, u een evangelie zouden verkondigen, anders dan wat wij u verkondigd hebben, **die zij vervloekt**. Zoals wij al eerder gezegd hebben, **zo zeg ik ook nu weer: Als iemand u een evangelie verkondigt anders dan wat u ontvangen hebt, die zij vervloekt**.

Paulus trekt in de eerste paar verzen zeker de aandacht. Paulus beschuldigt de Galaten ervan dat ze achter een ander evangelie aangaan. En dat niet alleen, maar Paulus spreekt ook vloeken uit over degenen die een ander evangelie prediken.

Later zullen we erachter komen wat dat "andere evangelie" inhoudt, en hoe dat bepalend is voor alle correctie die Paulus aan de Galaten gaat geven.

Galaten 1:10

Want ben ik nu bezig mensen te overtuigen, of God? Of probeer ik mensen te behagen? Als ik immers nog mensen behaagde, zou ik geen dienstknecht van Christus zijn.

Paulus vermeldt dat hij streeft naar Gods goedkeuring, en niet naar de goedkeuring van mensen. Dit om de eervolle bedoeling te benadrukken voor zijn correctie aan de Galaten. Bovendien lijkt het erop te wijzen dat de fouten van de Galaten mogelijk verankerd liggen in de sociale en religieuze druk van sussende anderen.

Dit wordt verder duidelijk doordat Paulus eerder zei:

“...al zijn er ook sommigen **die u in verwarring brengen** en het Evangelie van Christus (Messias) willen verdraaien...”

En...

“Als **iemand u een evangelie verkondigt anders dan wat u ontvangen hebt, die zij vervloekt**.”

Hieruit kunnen we opmaken dat de Galaten werden beïnvloed door een doctrine, die afkomstig was van een specifieke groep mensen. Of misschien werden de Galaten verleid door meerdere mensen met meerdere fouten in hun doctrine.

We weten het nog niet precies, maar zullen er later meer over onthullen... waardoor een en ander duidelijk zal worden. Later zullen we zien dat er een bepaalde groep mensen is, die doctrines van mensen onderwijst en een "ander evangelie."

Eerst wil Paulus benadrukken dat ook hij, als Farizeeër, ooit werd beïnvloed door de doctrines van anderen. Hij vermeldt dat hij ijverig was in de tradities van zijn vaders en dat hij veel dingen fout heeft gedaan.

Echter, toen hem eenmaal de waarheid werd geopenbaard, heeft hij niet met iedereen overlegd, en zich niet opnieuw laten beïnvloeden om de verkeerde richting op te gaan.

In feite zullen we zien dat de groep, die een "*ander evangelie*" bracht aan de Galaten, nauwe verwantschap heeft met de doctrine die Paulus, in zijn vroegere leven als Farizeeër, naleefde.

Paulus zegt letterlijk ... *"Ik ben er geweest, heb dat gedaan ... en dus ben ik de aangewezen persoon om een aantal van deze fouten waarin u gevallen bent te laten zien ..."*

Al in het begin van zijn brief bespreekt Paulus deze fouten met de Galaten, om daarmee bij de Galaten meer geloofwaardigheid en vertrouwen op te bouwen dat het evangelie dat hij predikt het juiste evangelie is. Opnieuw maakt hij duidelijk dat ook hij, in zijn eigen verleden, dezelfde fouten heeft gemaakt als de Galaten op dit moment ... daarmee suggereert hij dat het de moeite waard is om naar hem te luisteren ... en dat hij terecht bezorgd is.

Galaten 1:11-17

Maar ik maak u bekend, broeders, dat het Evangelie dat door mij verkondigd is, niet naar de mens is. Want ik heb dat ook niet van een mens ontvangen of geleerd, maar door openbaring van Jezus Christus (Jesjoea de Messias). U hebt immers gehoord van mijn levenswandel, voorheen in het Jodendom, dat ik de gemeente van God uitermate *fel* vervolgde en die verwoestte; en dat ik in het Jodendom meer vorderingen maakte dan veel leeftijdgenoten onder mijn volk, omdat ik een nog groter ijveraar was voor de overleveringen van mijn vaders. Maar toen het God, Die mij vanaf de schoot van mijn moeder heeft afgezonderd en geroepen door Zijn genade, behaagde Zijn Zoon in mij te openbaren, opdat ik Hem door het Evangelie onder de heidenen zou verkondigen, ging ik niet meteen te rade bij vlees en bloed, en ging ik ook niet naar Jeruzalem, naar hen die *al* vóór mij apostel waren; maar ik vertrok naar Arabië en keerde weer terug naar Damascus.

U kunt hier zien dat Paulus lijkt te benadrukken dat het evangelie dat de Galaten volgen verbonden is aan het vroegere leven van Paulus als Farizeeër. Hier is dat nog niet helemaal vastgesteld, maar op dit moment lijkt daarop te worden gezinspeeld.

Paulus gaat verder ...

Galaten 1:18-24

Daarna, drie jaar later, ging ik naar Jeruzalem om Petrus (Kefas) te bezoeken, en ik bleef vijftien dagen bij hem. En ik heb niemand anders van de apostelen gezien; alleen Jacobus, de broer van de Heere. Wat ik u schrijf, zie, *ik getuig* voor God dat ik niet lieg. Daarna kwam ik in de streken van Syrië en Cilicië. En ik was van gezicht onbekend aan de gemeenten van Judea die in Christus zijn. Maar zij hadden alleen horen zeggen: Hij die ons voorheen vervolgde, verkondigt nu het geloof dat hij voorheen verwoestte. En zij verheerlijkten God in mij.

In hoofdstuk twee gaat Paulus verder met zijn verhaal. Hij werkt toe naar een punt waarvan hij hoopt dat het doordringt tot de Galaten. Met dat punt wil hij laten zien dat het evangelie dat de Galaten onderhouden onjuist is.

Tot zover de context die we met behulp van het eerste hoofdstuk introduceren.

In het tweede hoofdstuk wordt een aantal van de omstreden verzen geïntroduceerd, waarin het lijkt dat Paulus de Galaten vertelt dat ze de Wet van God, te beginnen met de besnijdenis, niet meer hoeven te houden.

Terwijl we op elk van deze specifieke verzen ingaan, zullen we een deel van de context uit hoofdstuk 1 opnieuw benadrukken en daarnaast nieuwe context introduceren, die in de rest van deze brief voorkomt.

We realiseren ons dat daardoor een aantal zaken in dit onderwijs meerdere malen wordt herhaald, maar dit is nodig om de zaken in de juiste context te lezen. Aangezien de context de sleutel is tot het begrip van de Galatenbrief, denken we dat we dit beter te veel dan te weinig kunnen benadrukken, omdat jij, als toehoorder, anders een waardevol aanknopingspunt zou kunnen missen.

Galaten 2:1-5 – Onderwijst Paulus dat de besnijdenis niet meer geldt en onderwijst hij daarmee tegen de Wet van God?

Galaten 2:3-5

Daarna ging ik, na verloop van veertien jaar, weer naar Jeruzalem, samen met Barnabas, en ik nam ook Titus mee. En ik ging op grond van een openbaring, en ik legde hun het Evangelie voor dat ik verkondig onder de heidenen; en afzonderlijk aan hen die in aanzien waren, opdat ik niet misschien tevergeefs zou lopen of gelopen hebben. **Maar zelfs Titus, die bij mij was, werd niet gedwongen zich te laten besnijden, hoewel hij een Griek was.** En *dat* ter wille van de binnengedrongen valse broeders, die waren binnengeslopen om onze vrijheid, die wij in Christus Jezus hebben, te bespioneren, om ons tot slaven te maken. Voor hen zijn wij ook geen moment in onderdanigheid opzij gegaan, opdat de waarheid van het Evangelie bij u zou blijven.

Onderwijst Paulus dat de besnijdenis niet meer geldt en onderwijst hij daarmee tegen Gods Wet?

Gaat besnijdenis in tegen de waarheid van God?

Is besnijdenis gebondenheid en gaat die in tegen de vrijheid?

Gaat besnijdenis in tegen het evangelie?

Denk even een moment over deze vragen na ...

De kwestie van de besnijdenis is misschien wel het meest ingewikkelde studieonderwerp in het Nieuwe Testament.

We hebben een aparte studie aan dit onderwerp gewijd, en we raden iedereen aan om dit onderwijs te onderzoeken. ([Besnijdenis: Het Eeuwige Teken](#))

De kwestie van de besnijdenis is eigenlijk niet zo ingewikkeld, maar de meesten hebben simpelweg geen studie gemaakt van de debatten die in de eerste eeuw, rondom de besnijdenis, werden gevoerd.

Sommige Joodse sekten maakten het tot een eis voor je redding en een teken om te kunnen toetreden tot de op hun doctrines gebaseerde denominatie.

Naar één van deze groepen wordt in de Schrift verwezen als de "Besnijdenis Partij".

Als je deel uitmaakte van de "besnijdenis partij", dan was je gered.
Als je niet in hun club zat, dan was je een verloren buitenstaander.

Echter, de Schrift (en Paulus) leert dat de besnijdenis niet moet worden toegepast als een eis voor je redding.

Het is voor dit onderwerp nodig om veel materiaal te behandelen, om daarmee alle mogelijke verwarring rondom dit onderwerp te kunnen behandelen.

Galaten 2:3-5 wordt vaak als "bewijs" aangehaald, dat bekeerde heidenen zich niet langer hoeven te laten besnijden volgens de Wet van God.

Er wordt nu vaak geleerd dat "valse broeders", die de Wet van God hielden, de Galaten met succes dwongen om Gods Wet te houden. Waardoor zij natuurlijk weer werden teruggebracht tot de "slavernij", waarvan dan weer wordt gezegd dat die in strijd is met de vrijheid, die ze in Christus hebben.

Als voorbeeld hierbij wordt vaak uitgelegd dat Paulus en Titus geen gehoor gaven aan degenen die hen opdroegen om de Wet van God te houden, zodat de waarheid van het Evangelie zou doorgaan.

Daarom concludeert men dat het houden van Gods Wet gebondenheid is en ingaat tegen het evangelie. Op deze manier onderwijzen bijbelscholen dat de Wet van God gebondenheid is.

Als die uitleg klopt, dan moeten de volgende stellingen de Schriftuurlijke toets kunnen doorstaan:

- 1) De doctrine van de groep die de Galaten beïnvloedt houdt de Wet van God en leeft die na.
- 2) Het houden van Gods Wet is gebondenheid.
- 3) De vrijheid die we in Christus Jezus (Messias Jesjoea) hebben is vrijheid van de Wet van God.
- 4) Het houden van de Wet van God gaat in tegen het Evangelie.
- 5) Paulus onderwees tegen de besnijdenis, want deze maakt deel uit van de Wet van God.

Voordat we deze interpretaties van Galaten 2 gaan toetsen, is het misschien zinvol om te beseffen wat er in hoofdstuk 1, dat we zojuist hebben gelezen, staat.

In hoofdstuk 1 wordt de basis van de context gelegd, waar in hoofdstuk 2 verder op wordt gebouwd. We moeten beseffen dat het een brief is en dat het de bedoeling is om het als een brief te lezen.

Het echte probleem, dat in het eerste hoofdstuk werd vastgesteld, is dat de Galaten het hart van de evangelieboodschap (de juiste manier en weg naar de redding) hadden verlaten.

Galaten 1:6-9

Ik verwonder mij erover dat u zich zo snel afwendt van Hem Die u in de genade van Christus geroepen heeft, naar een ander evangelie, terwijl er geen ander is; al zijn er ook sommigen die u in verwarring brengen en het Evangelie van Christus (Messias) willen verdraaien. Maar zelfs als wij, of een engel uit de hemel, u een evangelie zouden verkondigen, anders dan wat wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt. Zoals wij al eerder

gezegd hebben, zo zeg ik ook nu weer: **Als iemand u een evangelie verkondigt anders dan wat u ontvangen hebt, die zij vervloekt.**

Paulus legt er grote nadruk op dat de Galaten het belang van het ware evangelie zullen inzien, namelijk het Evangelie dat Paulus onderwijst. Daarna gaat hij verder met deze waarschuwing:

Galaten 1:10-12

Want ben ik nu bezig mensen te overtuigen, of God? Of probeer ik mensen te behagen? Als ik immers nog mensen behaagde, zou ik geen dienstknecht van Christus zijn. Maar ik maak u bekend, broeders, dat het Evangelie dat door mij verkondigd is, niet naar de mens is. Want ik heb dat ook niet van een mens ontvangen of geleerd, maar door openbaring van Jezus Christus (Jesjoea de Messias).

Paulus maakt onderscheid tussen het behagen van mensen en het behagen van God. Paulus zegt dat het evangelie dat hij predikt, niet afkomstig is van mensen, maar van God. Dus, de valse doctrine, die de Galaten verwacht, komt van mensen en niet van God. Het evangelie van mensen bestaat alleen om mensen te behagen, in plaats van God.

Is de Wet van God dan afkomstig van God of van mensen?

Dit is een belangrijke vraag, dus denk even na wat we daar precies mee bedoelen.

Wat de Galaten ook heeft verdorven, het was afkomstig van mensen en niet van God.

De Wet van God kwam van God. Besnijdenis kwam van God.

Maar dat wat de Galaten heeft verdorven was afkomstig van mensen.

Als het veronderstelde onderwerp van de Galatenbrief is om tegen de Wet van God te onderwijzen, waarom geeft Paulus dan aan dat hij onderwijst tegen de doctrines van mensen?

Wat we bij het doornemen van de Galatenbrief zullen ontdekken is dat Paulus niet leert tégen het houden van de Wet van God ... wat Paulus leert, is dat er een goede reden, maar ook veel verkeerde redenen zijn, om de Wet van God te houden.

Dit zal duidelijker worden naarmate we verder gaan.

Tot nu toe hebben we bij het lezen van het grootste deel van Galaten 1 gezien dat Paulus tegen de doctrines van mensen onderwijst, en niet tegen de Wet van God. Paulus gaat verder met het uitwerken van de context:

Galaten 1:13-14

U hebt immers gehoord van mijn levenswandel, voorheen in het Jodendom, dat ik de gemeente van God uitermate *fel* vervolgde en die verwoestte; en dat ik in het Jodendom meer vorderingen maakte dan veel leeftijdgenoten onder mijn volk, omdat ik een nog **groter ijveraar was voor de overleveringen van mijn vaders.**

Paulus put uit zijn persoonlijke ervaringen met de Farizeese doctrines (Filippenzen 3:5). Paulus was één van de meest gewaardeerde Farizeeërs van zijn tijd en werd onderwezen door de belangrijkste leraar van de Farizeese doctrine.

In het boek Handelingen lezen we over het begin van Paulus' vervolging van de kerk. Paulus was

een van de getuigen van de steniging van Stefanus, die tot in detail wordt beschreven in Handelingen 6:8 en Handelingen 7:60.

Het is het vermelden waard dat Stefanus volgens Handelingen 6:12-14 "vals beschuldigd" werd van het onderwijs dat Jesjoea (Jezus) de Wet van God veranderde (zie Paulinische Paradox Deel 1).

Als dit een valse beschuldiging is, dan betekent dat natuurlijk dat Jesjoea de Wet van God niet veranderde ...

Toch is het nu zogenaamd de "correcte doctrine" dat Jesjoea (Jezus) de Wet van God veranderde.

Volgens de populaire doctrine die nu geldt, wordt wat bij Stefanus een valse beschuldiging was, door de hedendaagse kerk beschouwt als een terechte beschuldiging.

In werkelijkheid werd de Wet van God nooit veranderd.

In plaats daarvan ontstond een verkeerd begrip over de toepassing van de Wet van God onder invloed van Joodse sekten zoals de Farizeeërs.

Dat wil Paulus duidelijk maken, en Paulus herkende het als geen ander, omdat hij binnen een dergelijke doctrine was opgegroeid. Daarom benadrukt hij zijn achtergrond om de context duidelijk te maken.

Hij wil duidelijk maken dat hij als geen ander weet in welke fouten de Galaten wegglijden...

Daarom legt Paulus de basis voor zijn correctie van de Galaten. Paulus wil niet het punt maken dat het houden van de Wet van God fout is, maar dat de gangbare valse doctrine uit de eerste eeuw, over de bedoeling en het doel van de Wet van God, fout was.

In Galaten 1:14 vermeldt Paulus in het bijzonder dat hij zich vurig beijverde voor de tradities van zijn vaders. Dit is in feite de kern van het probleem dat Paulus probeert aan te pakken.

Paulus vervolgde de kerk omdat ze tegen de Farizeese doctrines onderwezen en deze verlieten.

In de dagen van Paulus waren er twee dominante Joodse sekten; de Sadduceeën en de Farizeeën.

Jesjoea (Jezus) onderwees tegen de Farizeese, en overeenkomstige doctrines (mondelijke wet/Talmoed), die tegen de Wet van Mozes ingingen. Dit veroorzaakte onrust bij de groepen die de religieuze macht hadden doordat ze de belangrijkste scholen en leraren waren van de eerste eeuw. Om hun macht over de mensen te behouden, bevochten ze de Kerk met geweld.

In de eerste eeuw hield de meerderheid van de Joodse leiders zich aan de "mondelijke wet" (later bekend als Talmoed).

Als Paulus het later over deze groep heeft, noemt hij die "werken van de wet" (zie Qumran document 4QMMT (4Q394-5) - of de "geboden van mensen.")

Als Jesjoea (Jezus) het over de "mondelijke wet" had, noemde Hij het "de tradities van de ouden," die "de Wet van God" geweld aandeden (Markus 7; Mattheüs 23).

Er is heel wat te zeggen over de "mondelijke wet." Simpel gesteld bestond de "mondelijke wet" uit doctrines, leringen en geboden van mensen die door de meerderheid van de Joodse leiders in de

eerste eeuw boven de geboden van God waren gesteld.

In sommige gevallen sprak de "mondelling wet" de geboden van God zelfs tegen.

Deze belangrijke kwestie uit de eerste eeuw is ook het onderwerp en het doel van het onderwijs van Jesjoea (Jezus) in Mattheüs 5, Zijn berispingen in Marcus 7, en veel van de andere geschilpunten met het Joodse leiderschap gedurende Zijn bediening.

Het belangrijke punt om hier te onthouden, is dat er een duidelijk verschil is tussen de "geboden van mensen" en de "geboden van God."

Markus 7:6

Maar Hij antwoordde hun: Terecht heeft Jesaja over u, huichelaars, geprofeteerd zoals er geschreven staat: Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart houdt zich ver bij Mij vandaan. Maar tevergeefs eren zij Mij door leringen te onderwijzen die geboden van mensen zijn.

Markus 7:9

En Hij zei tegen hen: U stelt op een mooie manier Gods gebod terzijde om u aan uw overlevering te houden.

Markus 7:13

En zo maakt u Gods Woord krachteloos door uw overlevering die u overgeleverd hebt; en veel van dergelijke dingen doet u.

We moeten het Woord van God volgen, niet de doctrines en tradities van mensen. In het bijzonder in Markus 7:10 zien we dat onze Heer wat door Mozes werd geschreven het Woord van God noemt.

We moeten niet vergeten dat elk woord, dat uit de mond van God kwam, (dat gebeurde bij de Sinai), voor ons tot voedsel is (Mattheüs 4: 4). Ook leerde Hij ons om alle natiën te leren, om alles (niet slechts een paar dingen) te gehoorzamen, wat Hij had geboden (Mattheüs 28:19-20).

In Galaten verwijst Paulus naar de valse doctrine als "grondbeginselen van de wereld," en de "geboden van mensen" die beiden gebondenheid zijn (Galaten 2:4, 4:3).

De doctrine waartegen Paulus in Galaten onderwijst is een uiting van dezelfde doctrine waar ook Jesjoea (Jezus) tegen onderwees.

Daarmee besluit Paulus dan ook het eerste 'hoofdstuk' van Galaten:

Galaten 1:23-24

Maar zij hadden alleen horen zeggen: Hij die ons voorheen vervolgde, verkondigt nu het geloof dat hij voorheen verwoestte. En zij verheerlijkten God in mij.

We weten al dat Stefanus de eerste was die werd vervolgd en dat Stefanus **vals** beschuldigd werd dat hij leerde dat Jesjoea (Jezus) de Wet van God had veranderd

Paulus verliet de Farizeese doctrine en begon het ware geloof in praktijk te brengen.

Het moet inmiddels duidelijk zijn geworden dat de brief van Paulus aan de Galaten niet onderwijst tegen de Wet van God.

In plaats daarvan onderwijst Paulus tegen mensen die de Wet van God verkeerd gebruiken om een ander evangelie te creëren.

Paulus stelt dat de Wet van God goed is als ze correct wordt gebruikt.

Hij zei dit ook al in een andere brief:

1 Timotheüs 1:8

Maar wij weten dat de Wet goed is, als men die wettig gebruikt, ...

De Wet bestaat onder meer om ons te laten zien wat zonde is, niet omdat wij erdoor zouden kunnen worden gered.

1 Johannes 3:4

Ieder die de zonde doet, doet ook de wetteloosheid; want de zonde is de wetteloosheid.

Romeinen 3:20

Door de Wet is immers kennis van zonde.

Dus Paulus kan niet onderwijzen tegen de Wet van God, anders promoot hij in feite wetteloosheid. Paulus onderwijst niet tegen iets waardoor wij weten wat zonde is.

Dit is maar een van de voorbeelden waarom Petrus persoonlijk ons een ernstige waarschuwing gaf over het verkeerd begrijpen van Paulus als het gaat om de Wet van God. Deze waarschuwing van Petrus is door de meeste theologen genegeerd:

2 Petrus 3:14-17

Daarom, geliefden, terwijl u deze dingen verwacht, beijver u om onbevlekt en smetteloos door Hem bevonden te worden in vrede en beschouw het geduld van onze Heere als zaligheid; zoals ook onze geliefde broeder Paulus, naar de wijsheid die hem gegeven is, u geschreven heeft, zoals ook in alle brieven, wanneer hij deze dingen ter sprake brengt. Daaronder zijn sommige zaken die moeilijk te begrijpen zijn, die de onkundige en onstandvastige mensen verdraaien, tot hun eigen verderf, net als de andere Schriften. U dan, geliefden, omdat u dit van tevoren weet, wees op uw hoede, zodat u niet door de **dwaling van normloze mensen** wordt meegesleept en afvalt van uw eigen vastheid.

Paulus is zeker niet tegen de Wet van God. Paulus schrijft bijvoorbeeld ook:

Romeinen 3:31

Doen wij dan door het geloof de Wet teniet? Volstrekt niet, maar wij bevestigen de Wet.

Romeinen 7:12

Zo is dan de Wet heilig, en het gebod is heilig en rechtvaardig en goed.

Romeinen 7:14

Want wij weten dat de Wet geestelijk is, maar ik ben vleselijk, verkocht onder de zonde.

Romeinen 7:22

Want naar de innerlijke mens verheug ik mij in de Wet van God.

Omwille van de degenen die niet hebben gekeken naar De Paulinische Paradox 1 & 2 hebben we hier een deel van de informatie uit die delen herhaald om een en ander te verduidelijken. Als je

meer wilt weten hoe Paulus onderwijst dat we de Wet van God moeten houden, bekijk dan deze eerdere delen.

Paulus geloofde en onderwees de Wet van God.

Het is nuttig om op dit moment een samenvatting te geven van wat we tot nu toe hebben behandeld:

- 1) Er zijn verschillende punten die we nog moeten toetsen aan de Schrift als het gaat om Galaten 2 en de besnijdenis.
- 2) Paulus is bang dat de Galaten zich afkeren van het ware evangelie.
- 3) Het valse evangelie dat aan de Galaten was getoond is vergelijkbaar met de doctrines en geboden van mensen, op basis waarvan Paulus de Kerk vervolgde vanuit de Farizeese doctrine.
- 4) We leerden dat de gelovigen uit de eerste eeuw (te beginnen met Stefanus) vals werden beschuldigd dat ze leerden dat Jesjoea (Jezus) de Wet van God had veranderd.
- 5) We hebben geleerd dat Jesjoea (Jezus) onderwees tegen de doctrines en tradities van de Schriftgeleerden en Farizeeën, terwijl Hij nog steeds onderwees dat de Wet van Mozes waar en geldig is.
- 6) We hebben geleerd dat de doctrines en tradities van de Farizeeën ingingen tegen de Wet van Mozes, die Jesjoea (Jezus) het Woord van God noemde.
- 7) Paulus vervolgde de Kerk niet langer en verliet de doctrines van de Farizeeën. Net zoals Jesjoea, onderwijst ook Paulus nu tegen de doctrine van de Farizeeën.
- 8) Petrus waarschuwde ons dat de brieven van Paulus verkeerd begrepen kunnen worden als men geen goede basis (Woord van God) heeft, en worden verdraaid om anderen te leren de Wet van God te overtreden.
- 9) In zijn brieven onderwijst Paulus eigenlijk de Wet van God.

Besnijdenis is een “**eeuwigdurend**” Bijbels gebod dat aan de buitenkant wordt toegepast:

Genesis 17:7

*Ik zal Mijn verbond maken tussen Mij, u en uw nageslacht na u, **al** hun generaties door, tot een **eeuwig verbond**, ...*

Genesis 17:13

*Degene die in uw huis geboren is én degene die met uw geld gekocht is, moeten zeker besneden worden. Zo zal Mijn verbond in uw vlees tot een **eeuwig verbond** zijn.*

Vanaf het begin is het de bedoeling geweest dat de besnijdenis ook innerlijk was:

Deuteronomium 10:16

Besnijd dan de voorhuid van uw hart en wees niet langer halsstarrig.

Deuteronomium 30:6

De HEERE (JHWH), uw God, zal uw hart en het hart van uw nageslacht besnijden, om de HEERE (JHWH), uw God, lief te hebben met heel uw hart en met heel uw ziel, zodat u leven

zult.

Jeremia 4:4

Besnijd u voor (JHWH) de HEERE en doe de voorhuid van uw hart weg, mannen van Juda en inwoners van Jeruzalem.

We moeten ons eerst innerlijk verheugen in de Wet van God:

Romeinen 7:22

Want naar de innerlijke mens verheug ik mij in de Wet van God.

Onze besnijdenis moet beginnen in het hart, anders zullen we de verkeerde motieven hebben om Gods Wet toe te passen.

Romeinen 2:29

Maar *hij* is Jood die het in het verborgene is, en *dát* is besnijdenis, die van het hart is, naar de geest, niet naar de letter. Zijn lof is niet uit mensen maar uit God.

Het probleem bij de dominerende Joodse leiders van de eerste eeuw was, dat hun belangrijkste doctrine onderwees en gericht was op uiterlijke gehoorzaamheid. Ze gebruikten de geschreven Wet voor hun eigen eer en lof, en ze slaagden er niet in om te laten zien waar het écht om ging, namelijk geloof in Gods Woord, waardoor God eer en lof krijgt. Het geloof in Gods Woord brengt het oprechte verlangen voort om Gods geboden te houden uit liefde voor God (1 Johannes 5:2-3).

Dus waarom lijkt het dan dat Paulus in Galaten 2 onderwijst tegen de besnijdenis?

Dat doet hij niet.

Precies dezelfde situatie deed zich voor in *Handelingen 15*, toen Paulus de kwestie van besnijdenis voorlegde aan de Vergadering van Jeruzalem.

We moeten Handelingen 15 opnieuw bekijken om de volledige achtergrond van deze situatie op waarde te schatten en te begrijpen.

Een aantal van jullie heeft ons onderwijs over *Handelingen 15* wellicht al gezien, omdat deze studie werd aanbevolen als aanvulling op de Paulinische Paradox Serie. Omdat de gebeurtenissen uit Handelingen 15 hun oorsprong vinden in Galatië, en het kader vormen voor de brief aan de Galaten, denken wij dat het nodig is om er beknopt op in te gaan. Ook in Handelingen 15 ligt de focus op de doctrine rondom de besnijdenis die in Galatië circuleerde, en daarom is het van belang voor de verzen in Galaten 2.

De Galaten zijn al bekend met de situatie die in Handelingen 15 wordt neergezet, daarom gebruikt Paulus het als voorbeeld. Vandaag de dag zijn de meesten onvoldoende bekend met Handelingen 15 om te begrijpen hoe het van toepassing is op de brief aan de Galaten.

We moeten begrijpen wat Paulus de Galaten over deze valse doctrine en dit valse evangelie probeert te onderwijzen, een onderwerp van discussie en frustratie voor Paulus.

Het besnijdenisverhaal begint in Antiochië (dat ligt in de streek Galatië):

Handelingen 14:26-28

En daarvandaan **voeren zij naar Antiochië**, waar zij aan de genade van God opgedragen

waren voor het werk dat zij volbracht hadden. Toen zij daar aangekomen waren, riepen zij de gemeente bijeen en deden er verslag van wat voor grote dingen God met hen gedaan had, en dat Hij voor de heidenen de deur van het geloof geopend had. En **zij verbleven daar geen korte tijd met de discipelen.**

Terwijl ze in Galatië zijn komen er mannen uit Judea, die dit evangelie aan de Galaten brengen:

Handelingen 15:1

En enigen die uit Judea gekomen waren, leerden de broeders: **Als u niet besneden wordt volgens het gebruik van Mozes, kunt u niet zalig worden.**

Het zou nu al duidelijk moeten dat het er hier niet om gaat of je je wel of niet moeten houden aan de Wet van God, maar of de Wet van God van belang is voor je redding.

We zeggen het nogmaals omdat dit vandaag de dag verkeerd wordt begrepen omdat er vanuit de doctrine een verkeerde aanname ligt. We houden ons vast aan wat er in de Schrift staat, niet aan wat anderen in de Schrift willen lezen.

In Handelingen 15 gaat het er niet om of we ons wel of niet moeten houden aan de Wet van God, maar of het houden van bepaalde onderdelen van de Wet van God, in dit geval de besnijdenis, bijdraagt aan onze redding.

Dit is een belangrijk theologisch probleem in de eerste eeuw en niet zozeer in de hedendaagse Christelijke kerken ... dus probeer je te verplaatsen ... in hun cultuur ... en in hun voortdurende discussie. Als je niet in staat bent om Handelingen 15 te bezien vanuit de Joodse cultuur, en wat er eigenlijk wordt gezegd, en in plaats daarvan vertrouwt op de moderne doctrine en interpretatie ervan, dan zul je moeite hebben met wat er werkelijk gebeurt.

Er is een verschil tussen het correct houden van de Wet van God als gevolg van ons geloof, en de onjuiste doctrine van wetticisme, waarin wordt getracht om redding te verdienen door het verspelen van genade.

Paulus en Barnabas besluiten om Galatië te verlaten om deze zaak aan de Vergadering van Jeruzalem voor te leggen.

Op weg naar Jeruzalem ontmoeten ze een andere groep, die tegenover de groep staat die we in vers 1 tegenkomen. Deze nieuwe groep bestaat uit gelovigen in de Messias, die de genade begrijpen.

Als gelovigen begrepen ze natuurlijk het ware evangelie; redding door het geloof dankzij genade alleen (Efeze 2:8). Toch geloofden ze nog steeds dat de Wet van God moet worden nageleefd, zij het niet om daardoor te worden gered, zoals de groep uit vers 1 geloofde, maar uit gehoorzaamheid als gevolg van onze redding.

Handelingen 15:5

Maar, *zeiden zij*, er zijn er enigen opgestaan onder de *aanhangers* van de sekte van de Farizeeën die gelovig zijn geworden, die zeggen dat men hen moet besnijden en moet gebieden de Wet van Mozes in acht te nemen.

Dus, deze twee visies werden aan de Vergadering van Jeruzalem voorgelegd, Gods Wet houden voor je redding (vers 1, wetticisme) of Gods wet houden in het geloof als gevolg van redding (vers 5, gehoorzaamheid in geloof door genade).

Na enige discussie, levert Petrus een bijdrage.

Handelingen 15:7-11

En toen *daarover* een heftige woordenstrijd ontstond, stond Petrus op en zei tegen hen: Mannenbroeders, u weet dat God lang geleden onder ons *mij* uitgekozen heeft, zodat de heidenen uit mijn mond het woord van het Evangelie zouden horen, en zouden geloven. En God, de Kenner van de harten, heeft getuigenis aan hen gegeven door hun de Heilige Geest te geven, evenals aan ons; en Hij heeft geen onderscheid gemaakt tussen ons en hen, en heeft hun hart door het geloof gereinigd. Welnu dan, waarom verzoekt u God door een juk op de hals van de discipelen te leggen dat onze vaders en ook wij niet hebben kunnen dragen? Maar wij geloven door de genade van de Heere Jezus Christus op dezelfde wijze zalig te worden als ook zij.

Petrus stelt in Handelingen 15, dat we door geloof zijn gered en dat er op Bijbelse gronden, ten aanzien van redding, geen verschil is tussen Joden en Grieken.

Dat is precies wat Paulus onderwijst, als we na Galaten 2 verdergaan in Galaten 3.

De hoofdstroom van het Joodse leiderschap van de eerste eeuw had een probleem met het idee dat de heidenen simpelweg konden geloven en er daardoor bij hoorden, ongeacht welke geboden ze wel of niet onmiddellijk gehoorzaamden.

Petrus stelt dat er nooit iemand in staat is geweest om de last te dragen van een evangelie dat leert dat we de Wet van God moeten houden om te kunnen worden gered.

Petrus zegt NIET dat het houden van de Wet van God, die door God is geboden, een last is, maar dat het houden van de Wet van God als middel tot redding een last is, die NIEMAND kan volbrengen.

Het punt is dat we allemaal tekort zijn geschoten en dus genade nodig hebben door geloof.

Petrus merkt op dat de heidense bekeerlingen door hun geloof de Heilige Geest hebben ontvangen, en daardoor van start zullen gaan met het leren en onderhouden van de Wet van God NADAT ze tot geloof zijn gekomen, dat is immers waarvoor de Heilige Geest is gegeven (Ezechiël 36:26-27; Johannes 14:16-17; 26, 15:26, 16:13, 17:17, Psalm 119: 142, Jeremia 31:31-33).

Dus, alles wat we tot nu toe hebben gezegd is duidelijk in strijd met de stelling uit vers 1. Daarom verklaart Petrus dat wetticisme een valse doctrine is. Velen zouden het daar vandaag de dag mee eens zijn. Degenen die onderwijzen dat besnijdenis noodzakelijk is voor redding, onderwijzen een doctrine die geen stand houdt.

Dat brengt ons bij de stelling die in vers 5 wordt aangedragen.

Handelingen 15:5

Maar, *zeiden zij*, er zijn er enigen opgestaan onder de *aanhangers* van de sekte van de Farizeeën die gelovig zijn geworden, die zeggen dat men hen moet besnijden en moet gebieden de Wet van Mozes in acht te nemen

Het punt dat deze "gelovige" Farizeeën probeerden te maken is dat gelovigen nog moet worden verteld, dat het houden van de Wet van God, onderdeel is van het geloof.

De meeste Christenen zouden het daar vandaag de dag mee eens zijn, denk je niet?

We zijn het er allemaal over eens dat we niet moeten moorden, of liegen, enz. Dat maakt niemand tot wetticist.

Deze Farizeeërs waren "gelovigen", waardoor ze deel uitmaakten van Gods heilsplan.

Ze zijn niet "wettisch" zoals de valse broeders in vers 1.

Deze Farizeeërs hebben een waar geloof, anders zouden ze geen gelovigen worden genoemd. Daarom moet Jacobus nog steeds het onderwerp van Handelingen 15:5 aanstippen en zich uitspreken tegen het onderwerp van Handelingen 15:1.

In Handelingen 15:14-18 maakt Jacobus duidelijk dat hij begrijpt dat het profetisch is dat de natiën tot geloof zouden gaan komen.

Jacobus maakt ook duidelijk dat we geen hoge verwachtingen moeten hebben van nieuwe bekeerlingen die tot geloof komen.

Dus, op een aantal punten is Jacobus het eens met de positie van degenen uit vers 5; toch wil hij benadrukken dat een kritische verduidelijking en onderscheid nodig is. Dit onderscheid is belangrijk.

Vergeet niet dat degenen uit vers 5 zeiden dat de nieuwe gelovigen de Wet van God zouden moeten houden, maar niet als middel tot redding, zoals degenen uit vers 1.

Jacobus stelt heel duidelijk dat je het de nieuwe gelovigen niet lastig moet maken. Het volgende wordt immers besloten:

Handelingen 15:19

[Daarom ben ik van oordeel dat men het hun die zich uit de heidenen tot God bekeren, niet lastig moet maken,](#)

Dus, de oplossing die Jacobus aanbiedt moet eenvoudig en gemakkelijk zijn voor de heidense bekeerlingen, maar nog steeds in overeenstemming met stelling uit vers 5 en ingaan tegen de stelling van vers 1.

In vers 20 geeft Jacobus de heidenen die zich tot God bekeerden de opdracht om zich af te keren van cultische praktijken en manieren in de tempels voor de zonnegod.

Handelingen 15:20

[Maar aan hen moet schrijven dat zij zich dienen te onthouden van de dingen die door de afgoden besmet zijn, van ontucht, van het verstikte en van bloed.](#)

Jacobus heeft deze instructies voor de heidenen niet per ongeluk opgesteld. Ze hebben allemaal te maken met de context van wat er dagelijks gebeurde in de tempels van de heidense zonnegod in de heidense gebieden.

Er is een fantastisch naslagwerk dat de moeite van het lezen waard is; *"The Lifting of the Veil"* dat zich richt op de historische en culturele betekenis van Handelingen 15:20-21.

[*\(The Lifting of the Veil – Avram Yehoshua – Trafford Publishing\)*](#)

Jacobus vond het van cruciaal belang om op zijn minst het kompas van de heidense bekeerlingen in de richting van God te zetten, en niet deel te hebben aan hun zonnegod cultuur. Ze krijgen de opdracht om dat alles achter zich te laten. De Galaten vermengden de zonnegod verering met de aanbidding van onze Ene ware God.

Dit zijn allemaal praktijken die gebruikelijk waren in de gewoontes en tradities van de heidense zonnegod-cultus. We kunnen niet de wegen van zonnegoden volgen én de wegen van de ware God. Die wegen komen niet overeen, en God noemt dat geestelijk overspel.

Paulus behandelt exact ditzelfde onderwerp in Galaten 4:8-11, omdat de Galaten terugkeerden naar hun oude gebruiken in de aanbidding van valse goden.

Galaten 4:8-9

Maar destijds, toen u God niet kende, diende u hen die van nature geen goden zijn; en nu u God kent, ja wat meer is, door God gekend bent, hoe *kunt u weer terugkeren* naar de zwakke en arme grondbeginselen, die u *weer van voren af aan wilt dienen*?

De arme grondbeginselen waarover Paulus spreekt is het volgen van en het terugkeren naar hun vroegere manieren van valse zonnegod aanbidding.

Jacobus moest eerst dit probleem aanpakken, omdat gelovigen niet tegelijk kunnen zitten aan de tafel van God en de tafel van de duivel. Het grote gebod van Gods Wet is te vinden in Deuteronomium 6:4:

Deuteronomium 6:4-5

Luister, Israël! De HEERE (JHWH), onze God, de HEERE (JHWH) is één! Daarom zult u de HEERE (JHWH), uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw kracht.

Jacobus maakte duidelijk dat de heidense gelovigen moesten erkennen dat er geen andere goden zijn, dat er slechts Eén ware God is en dat we Hem moeten liefhebben met heel ons hart, heel onze ziel, en heel ons verstand.

We kunnen ons in ons hart, ziel en verstand niet deels toeleggen op tradities van zonnegoden en ons tegelijkertijd toewijden aan God. Het staat lijnrecht tegenover het geloof, daarom is Paulus in zijn brief terecht zo bezorgd om de Galaten.

Als de heidense gelovigen hun valse godsdienst zouden afleggen, dan zouden de gelovigen, die leraren waren van de Wet van God, (zoals diegenen in Handelingen 15:5) hen weer toestaan om terug te keren in de synagogen om daar de rest van Gods Wet te leren.

Hoe weten we dat Jacobus geloofde dat de bekeerde heidenen elke Sabbat de Wet van Mozes zouden leren? Omdat Jacobus, eigenlijk op een briljante wijze, in zijn beslissing goedkeuring gaf aan diegenen uit vers 5:

Handelingen 15:21

Want Mozes heeft van oude tijden af in elke stad *mensen* die hem prediken, want hij wordt elke Sabbat in de synagogen voorgelezen.

Zodra de heidense bekeerlingen bewijzen dat hun hart volledig wijden aan God en afzien van hun cultische zonnegodgebruiken, dan zullen ze vervolgens op elke Sabbat de rest van Gods Wet leren. Dit is hoe Jacobus het de nieuwe bekeerlingen gemakkelijk maakte.

Dit is vergelijkbaar met hoe de meeste Christenen nu evangeliseren. We prediken en onderwijzen het goede nieuws dat ons vrijmaakt van de slavernij van de zonde door geloof door genade.

Dus, het leren en toepassen van Gods Wet is een proces voor elke gelovige, het gebeurt NIET van de ene op de andere dag.

Je toewijden aan en vertrouwen op Gods Woord is alles wat nodig is voor je redding. Maar als we eenmaal zijn toegetreden tot het reddingsplan, dan moeten we willen leren hoe we Gods volmaakte Woord in de praktijk van ons leven mogen toepassen En dat kost natuurlijk tijd.

Door diezelfde inzet en het vertrouwen in Gods Woord, kan een nieuwe gelovige onmiddellijk Gods manieren gaat onderzoeken, zodat hij die in zijn leven kan toepassen.

In de eerste eeuw werden deze manieren voornamelijk op Sjabbat geleerd, wanneer de Wet van Mozes werd voorgelezen (denk ook aan het gebod in Mattheüs 23:1-3).

Het op die manier leren van Gods wegen is een proces dat al deel uitmaakt van het geloof. Het punt dat Jacobus aan mensen uit vers 5 duidelijk probeerde te maken is, dat van niemand kan worden verwacht dat Gods Wet van de ene op de andere dag volledig wordt toegepast, maar dat onmiddellijk moet worden ingesteld en vastgelegd welke verwachtingen het navolgen van de Enige ware God met zich meebrengt.

Er zijn mensen die leren dat Handelingen 15 tegen de Wet van God onderwijst. Er wordt geleerd dat Jacobus zijn besluit alleen maar nam om de Joden te kalmeren, en vers 21 wordt daarbij altijd genegeerd en onbelangrijk gemaakt, alsof Jacobus gewoon een kruipende zot was.

Het is zelfs nog interessanter dat, toen Paulus en Timotheüs weggingen om het besluit van Jacobus af te leveren, Paulus Timotheüs besneed, nog voordat ze het besluit meedeelden aan degenen uit Handelingen 15:5.

Handelingen 16:1-4

En hij kwam in Derbe en in Lystre aan. En zie, er was daar een zekere discipel van wie de naam Timotheüs was, de zoon van een gelovige Joodse vrouw, maar van een Griekse vader; van wie een *goed* getuigenis gegeven werd door de broeders in Lystre en Ikonium. Paulus wilde dat die met hem mee zou gaan; **en hij nam hem bij zich en besneed hem omwille van de Joden die in die plaatsen woonden, want zij wisten allen dat zijn vader een Griek was. En toen zij de steden langs reisden, brachten zij hun de bepalingen over waarvan de apostelen en de ouderlingen in Jeruzalem besloten hadden dat men *die* in acht moest nemen.**

Waarom?

Omdat het besluit van Jacobus de visie van degenen in Handelingen 15:5 juist achtte, Paulus en Timotheüs waren het erover eens dat Timotheüs moest worden besneden omdat alle Joden al wisten dat hij een Griek was. En aangezien hij een Griek was, kon men ervan uit gaan dat hij niet besneden was. En dat zou vragen oproepen.

Het zou anders erg lastig zijn voor Timotheüs om een besluit over te brengen waarin wordt gesteld dat de heidenen elke Sabbat de Wet van Mozes moeten leren terwijl hij zich zelf niet hield aan de Wet van God?

Timotheüs voelde dat hij klaar was om zich uitwendig te onderwerpen aan zijn innerlijk toch al besneden hart.

Vergeet niet dat er nog steeds veel mensen zijn die leren dat de besnijdenis op grond van Handelingen 15 is afgeschaft, en daarmee zeggen dat beide groepen Joden in Handelingen 15:1 EN in Handelingen 15:5 het fout hadden. Dat wil zeggen, dat mensen onderwijzen dat Jacobus een ander, maar onvermeld gesprek moet hebben gehad, waarin werd geleerd dat de Wet van Mozes helemaal niet geldt voor bekeerde heidenen. Handelingen 15:21 wordt ook niet genoemd en eigenlijk theologisch niet eens overwogen, omdat het simpelweg niet past in het paradigma dat de Wet is afgeschaft.

Dat betekent dat we, in Handelingen 16, een Paulus en Timotheüs hebben die vertrekken om een besluit over te brengen aan de Joden, dat zogenaamd leert dat de heidenen zich niet hoeven te laten besnijden, maar dat Paulus, vlak voordat ze vertrekken, Timotheüs, een bekeerde heiden, toch besnijdt. Dat slaat gewoon nergens op.

Waarom zouden Paulus en Timotheüs een besluit aan de Joden overbrengen, dat de besnijdenis voor de Grieken zogenaamd afschaft, en dan ineens de noodzaak voelen om een Griek te besnijden, nog voordat ze zelfs beginnen?

Dat zou de definitie zijn van krankzinnigheid en hypocrisie. Houd in gedachten dat de moderne Christelijke onderwijsinstellingen dit onderwijzen als doctrine.

Sommigen leren zelfs dat Paulus de gelovige Joden gewoon probeerde te behagen door Timotheüs te besnijden.

Maar ook dat is niet logisch. Deze Joden zijn al gelovigen, dit was geen evangelisatie missie, dus is er geen enkele reden voor Paulus om iemand te "behagen".

Bovendien, zou Timotheüs zich daadwerkelijk hebben laten besnijden voor een dergelijke absurde reden, ware het niet dat God het bevolen had? Waarom zou Lukas dit in Handelingen hebben opgeschreven als het niet belangrijk zou zijn en geen verband hield met de beslissing in Handelingen 15, het besluit dat ze gaan overbrengen?

Paulus heeft overigens al verklaard dat hij God wil behagen en niet de mensen, dus is er geen enkele reden om dit te bespreken:

Galaten 1:10

Want ben ik nu bezig mensen te overtuigen, of God? Of probeer ik mensen te behagen? Als ik immers nog mensen behaagde, zou ik geen dienstknecht van Christus zijn.

Handelingen 16 gaat niet over het behagen van mensen, het gaat over het behagen van God.

Paulus besneet Timotheüs omdat het besluit dat ze gingen overbrengen leert dat Timotheüs in het vlees besneden zou willen worden omdat zijn hart innerlijk al besneden is vanwege het Woord van God. Dat zou hij elke week leren op de Sabbat, als Mozes (de Wet van God) zou worden voorgelezen vanaf de stoel van Mozes.

U kunt nu zien hoe Handelingen 15 eigenlijk bewijst dat het de bedoeling is voor het hele volk van God om de Wet van God te houden, met inbegrip van de besnijdenis.

We moeten nu vaststellen waarom Timotheüs werd besneden en Titus in Galaten 2 niet.

Wat was het verschil?

Tenzij Paulus willekeurig handelt en daarbij geen principes heeft, stelt hij ergens een bepalend verschil op, dat we op één of andere manier moeten gaan begrijpen en toepassen.

We hebben na deze uitgebreide studie van de doctrine die aan de Galaten wordt gepresenteerd een aantal dingen geleerd. De besnijdenis die aan Titus werd gepresenteerd was niet een fysieke besnijdenis in geloof om zijn besnijdenis van het hart aan te tonen (Deuteronomium 10:16; 30:6), maar in plaats daarvan een valse besnijdenis in een valse doctrine, die leerde dat de besnijdenis noodzakelijk was voor redding. Dat is het probleem. Zelfs Abraham was 99 voordat hij werd besneden.

Titus werd in Galaten 2 door een valse doctrine gedwongen om te worden besneden in het vlees en werd onderwezen dat de besnijdenis noodzakelijk was voor de redding, wat ook degenen in Handelingen 15:1 leerden.

Daarom gebruikt Paulus de uitdrukking "*niet gedwongen*."

Laten we lezen...

Galaten 2:3

Maar zelfs Titus, die bij mij was, werd niet gedwongen zich te laten besnijden, hoewel hij een Griek was.

Besnijdenis mag NOOIT worden afgedwongen. Het moet altijd een zaak van het hart zijn, uit een verlangen om God te volgen, niet omdat iemand gelooft dat het noodzakelijk is voor redding en zich daarvanuit gedwongen voelt om het te doen.

Wij hebben de "*besnijdenis voor redding*" doctrine behandeld in het allereerste vers van Handelingen 15, terwijl ze in Galatië waren ... en dit is een brief aan de Galaten.

Dat is geen toeval. Het is de valse doctrine waarmee Paulus te maken had in Galatië. Het was een doctrine die leerde dat de Wet van God noodzakelijk was voor redding.

Besnijdenis voor redding is gewoon een slechte doctrine. Niet alleen is Titus misschien niet klaar voor de uiterlijke besnijdenis (omdat hij innerlijk niet volledig besneden is), maar zijn besnijdenis zou in de verste verte niet verbonden moeten worden met redding als reden voor zijn besnijdenis. Zo'n praktijk moet worden gestopt. Dus gaat Paulus naar de Vergadering van Jeruzalem om deze doctrine bloot te leggen en er een einde aan te maken (Handelingen 15).

We zouden zelfs kunnen putten uit ons begrip van de doop. De meeste gelovigen begrijpen vandaag de dag dat de doop een belangrijk besluit is voor een nieuwe gelovige, maar de meesten zullen niet zeggen dat de doop nodig is voor redding.

Dat zou een op werken gebaseerde redding zijn.

De nieuwe gelovige wordt aangemoedigd om zich te laten dopen als hij er klaar voor is, om uiterlijk te laten zien dat hij harte gelooft in het Woord.

Hetzelfde geldt voor de besnijdenis.

Besnijdenis is een uiterlijke handeling van onze innerlijke besnijdenis van het hart (Deuteronomium 10:16).

Het probleem is hier dat anderen heidense bekeerlingen "verplichtten" om zich te laten besnijden... waardoor angst het motief werd, in plaats van een hart voor God.

Dus was het nodig dat Paulus daar een einde aan maakte, NIET aan het gebod van de besnijdenis, maar aan het misbruik en de onjuiste toepassing van het gebod van de besnijdenis. Dat is een belangrijk verschil, maar niet te ingewikkeld om te begrijpen als we even stoppen om erover na te denken.

Als Titus door deze groep zou zijn besneden, dan zou hij in feite aangeven dat hij het eens was met hun evangelie dat je besneden moet zijn voor je redding. Als we besneden moeten worden, dan moeten we ons laten besnijden als bewijs van de besnijdenis van ons hart, in gehoorzaamheid aan ons geloof, niet als een vergeefse poging om onze redding te verdienen.

De Besnijdenis partij, of 'werken der wet', is de groep die deze valse doctrine onderwees.

Dit wordt later duidelijk, voorbij Galaten 2, en hun doctrine wordt ook uitgebreid beschreven in de Dode Zeerollen (4QMMT).

Zij onderwezen ten onrechte dat je eerst besneden moest worden in het vlees, om toegelaten te worden tot de familie van Abraham.

Dat wordt duidelijk gemaakt in Galaten 3 en Handelingen 15. In Galaten 3 onderwijst Paulus echter dat je alleen geloof moet hebben in het ene ware zaad, het Woord van God, en dus besneden moet zijn in je hart, om bij de familie van Abraham te horen.

Dit betekent simpelweg dat we ons volledige geloof en vertrouwen stellen op het Woord van God en niet op onze daden. Dan en alleen dan, hebben we recht op de beloften van Abraham. Onze daden zijn eigenlijk het bewijs van ons geloof in het Woord, niet ons geloof op zich (zie Jacobus 2).

Paulus onderwees telkens opnieuw het ware proces van innerlijke en vervolgens uiterlijke besnijdenis. Hij moest dit doen omdat het in de eerste eeuw een gangbaar, onjuist geloof was, dat alleen de uiterlijke besnijdenis telde. Paulus onderwees dat innerlijke gehoorzaamheid en bekering eerst komen:

Romeinen 2:28-29

Want niet *hij* is Jood die het in het openbaar is, en niet *dát* is besnijdenis die in het openbaar in het vlees plaatsvindt, maar *hij* is Jood die het in het verborgene is, en *dát* is besnijdenis, die van het hart is, naar de geest, niet naar de letter. Zijn lof is niet uit mensen maar uit God.

We moeten ons niet naar het vlees laten besnijden, totdat we volledig besneden zijn in het hart (volledig verlangen naar de Wet van God) en niet langer koppig zijn (Deuteronomium 10:16; Deuteronomium 30:6).

Degenen van de Besnijdenis partij waren alleen besneden in het vlees om zich te beroemen op hun werken:

Galaten 6:13

Want ook zij die besneden worden, nemen zelf de Wet niet in acht, maar zij willen dat u besneden wordt om zich te kunnen beroemen op uw vlees.

Paulus wil daarmee zeggen dat als men de Wet van God alleen maar uiterlijk houdt, zoals die is opgeschreven, het hele punt van Gods Wet, dat er eerst een innerlijke transformatie moet plaats vinden, wordt gemist. We moeten Gods Wet houden om Hem te behagen, niet om mensen te behagen. Als we Gods Wet houden om onszelf te prijzen, dan houden we Gods Wet niet zoals die is bedoeld.

Nogmaals, daarom stelt Paulus deze manier van denken vast in het eerste hoofdstuk van Galaten.

Galaten 1:10

Want ben ik nu bezig mensen te overtuigen, of God? Of probeer ik mensen te behagen? Als ik immers nog mensen behaagde, zou ik geen dienstknecht van Christus zijn.

In tegenstelling tot de overheersende doctrine onder de Joodse leiders van de eerste eeuw, is Gods Wet, te beginnen met de besnijdenis, op geen enkele manier een middel tot redding. Redding is door genade door het geloof. Zodra we geloven in Gods Woord, gaan we leven naar Gods Woord. We moeten de Wet van God nog steeds houden om goede werken te doen, maar we kunnen niet het paard achter de wagen spannen. We moeten Gods Wet niet houden voor redding, maar vanwege onze redding.

Efeze 2:8-10

Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen. Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

Het is de Wet van God, die van tevoren is bereid, die we in ons leven moeten bewandelen.

(Leviticus 26:3, Deuteronomium 8:6; 11:22; 19:9; 26:17; 28:9; 30:16; Psalm 119:35; Lukas 1:6; 2 Johannes 1:4; 2 Johannes 1:6)

Nu beginnen we echt het verschil te begrijpen, en te waarderen, tussen de echte toepassing van de besnijdenis, en een verkeerde toepassing van de besnijdenis.

Daarom zegt Paulus het volgende in 1 Korinthe 7:19

1 Korinthe 7:19

Het besneden zijn heeft geen waarde en het niet besneden zijn heeft geen waarde, waarde heeft het onderhouden van Gods geboden. (Prof Brouwer)

Dit is een zeer verwarrende verklaring van Paulus, omdat de besnijdenis eigenlijk een innerlijk en een uiterlijk gebod van God is.

Echter, als we rekening houden met alles wat we zojuist hebben bekeken, ontdekken we dat Paulus opnieuw onderwijst tegen de menselijke doctrine, dat de besnijdenis te maken heeft met redding. In werkelijkheid, geeft Paulus hier aan dat dit niet zo is. Besnijdenis is gewoon het bewijs van het geloof in het Woord.

Geloven dat de besnijdenis redding verschaft, zorgt ervoor dat we gehoorzaam zijn aan mensen in plaats van aan God. Dat is een probleem. Wanneer we geloven dat onze gehoorzaamheid en de doctrines van mensen ons kunnen redden, dan is daardoor ons geloof misplaatst. Wat Paulus aangeeft, is dat het alleen maar belangrijk is wat Gods geboden zeggen en onderwijzen, niet wat de mensen zeggen en onderwijzen. We moeten dienaren zijn van Christus, niet van mensen. Slechts

een paar verzen later maakt Paulus dit zelfs zeer duidelijk:

1 Korinthe 7:23

U bent duur gekocht; word *dus* geen slaven van mensen.

Lijken deze woorden niet erg veel op de woorden die Paulus geeft aan de Galaten? Is het niet gebondenheid om slaaf van mensen, in plaats van Christus (het vleesgeworden Woord) te zijn?

Galaten 2:3-5

Maar **zelfs Titus**, die bij mij was, **werd niet gedwongen zich te laten besnijden**, hoewel hij een Griek was. En *dat* ter wille van de binnengedrongen **valse broeders**, die waren binnengeslopen **om onze vrijheid**, die wij in Christus Jezus (de Messias Jesjoea) hebben, **te bespioneren, om ons tot slaven te maken**. Voor hen zijn wij ook geen moment in onderdanigheid opzij gegaan, opdat de waarheid van het Evangelie bij u zou blijven.

“Is de Wet van God gebondenheid of zijn de doctrines en geboden van mensen gebondenheid?”

Het correct beantwoorden van die vraag zal ook uitsluitsel geven of Paulus, in de situatie met Titus, onderwijst tegen de Wet van God, of tegen de geboden van mensen.

Misschien is het nu een goed moment om de punten te bespreken die we aan het begin van deze studie opnoemden, en die we nog moeten toetsen aan de Schrift. Als deze punten die toets niet doorstaan, dan weten we dat Paulus onderwijst tegen de geboden en doctrines van mensen en niet tegen de Wet van God. Omdat we al heel wat Bijbelgedeelten hebben besproken zal het niet moeilijk zijn om deze punten nu te toetsen, maar we willen in deze studie geen ruimte laten voor verwarring.

Als alles wat er tot nu toe is gezegd correct is, dan zouden de volgende regels de Bijbelse toets moeten doorstaan:

- 1) De doctrine van de groep die de Galaten beïnvloedde hield de Wet van God.
- 2) Het houden van de Wet van God is gebondenheid.
- 3) De vrijheid die we in Christus Jezus (Messias Jesjoea) hebben is vrijheid van de Wet van God.
- 4) Het houden van de Wet van God gaat in tegen het Evangelie.
- 5) Paulus onderwees tegen de besnijdenis.

1) Bevat de doctrine van de groep die de Galaten beïnvloedde, het houden van de Wet van God?

We moeten dit beantwoorden, omdat er in de gangbare doctrine wordt aangenomen dat de Galaten werden gedwongen om de Wet van God te houden. Er wordt niet overwogen dat de Galaten werden gedwongen om een ander evangelie te volgen en een doctrine die in strijd was met de Wet van God.

Overweeg Galaten 6:12-14.

Galaten 6:12-14

Allen **die zich mooi willen voordoen naar het vlees, dwingen u zich te laten besnijden, alleen om niet vanwege het kruis van Christus vervolgd te worden. Want ook zij die besneden zijn, nemen zelf de Wet niet in acht**, maar zij willen dat u besneden wordt om zich te kunnen **beroemen op uw vlees. Maar ik zal mij volstrekt niet beroemen op iets anders dan op het kruis van onze Heere Jezus Christus**, door Wie de wereld voor mij gekruisigd is, en ik voor de wereld. **Want in Christus Jezus heeft niet het besneden zijn enige kracht, en ook niet het onbesneden zijn, maar wel dat we een nieuwe schepping zijn.**

Paulus maakt duidelijk dat deze groep de Wet van God zelf niet eens houdt. Ze onderwijzen de besnijdenis simpelweg om op te kunnen scheppen over het aantal bekeerlingen tot hun valse doctrine. Net alsof er vandaag de dag een groep met een valse doctrine zou zijn, die nieuwe gelovigen overtuigt om zich te laten dopen in hun leer.

De doop is zeker niet verkeerd, en het is een Bijbelse handeling. Maar om je te laten dopen door mensen die een vals evangelie geloven en onderwijzen, zou een heel verkeerde boodschap uitzenden.

Als jij je laat dopen door mensen die geloven dat je gedoopt moet worden om te worden gered, dan zal het publiek geloven dat ook jij gelooft dat je gedoopt moet worden om te worden gered. Dat is niet meer dan logisch, toch?

Zo ook als jij besneden wordt door mensen die geloven dat je besneden moet zijn om te worden gered, zullen de mensen geloven dat jij ook van mening bent dat de besnijdenis noodzakelijk is voor de redding.

Datzelfde probleem werd aan Titus voorgelegd. Hij koos ervoor zich niet te laten dwingen om zich te laten besnijden om de verkeerde redenen (voor redding). Aan de andere kant werd Timotheüs om de juiste redenen besneden (gehoorzaamheid uit geloof).

2) Is de Wet van God gebondenheid?

In Galaten beschuldigt Paulus de Joodse aanhangers van de Besnijdenis/ Werken der Wet ervan dat hun evangelie een doctrine van gebondenheid is. We staan voor de keuze. Ofwel de Wet van God is gebondenheid en Paulus onderwijst dus tegen de Wet van God, of de menselijke doctrine over de Wet van God is gebondenheid en moet worden gecorrigeerd.

De Schrift verklaart dat de Wet van God vrijheid is.

Psalm 119:44-45

Dan zal ik steeds Uw Wet in acht nemen, voor eeuwig en altijd. **Ik zal wandelen op ruime baan**, (wijdheid/ vrijheid KJV) omdat ik Uw bevelen gezocht heb.

Jacobus 1:25

Hij echter die zich in **de volmaakte Wet** verdiept, **die van de vrijheid**, en daarbij blijft, die zal, omdat hij niet een vergeetachtig hoorder geworden is, maar een dader van het werk, zalig zijn in wat hij doet.

Jacobus 2:12

Spreek zó en handel zó als *mensen* die geoordeeld zullen worden door de **Wet van de vrijheid**.

Dus kan Paulus de Wet van God gewoonweg niet tot gebondenheid verklaren. Vrijheid/ruim baan is het tegenovergestelde van gebondenheid. We kunnen dat niet negeren. We hebben al vastgesteld, dat de Wet van God zonde definieert. Zonde wordt in de Schrift gedefinieerd als gebondenheid/slavernij. Daarom is de Wet van God vrijheid. Als we volgens de Wet van God wandelen, dan zondigen we niet. Dat brengt ons bij het volgende punt dat we gaan toetsen aan de Schrift.

3) Is de vrijheid die we in de Messias hebben, vrijheid van de Wet van God?

In Johannes 1:14 staat dat het Woord vlees is geworden. Jesjoea is vrijheid, omdat Hij het vleesgeworden Woord is. De Wet van God is het Woord. Wandelen zoals Christus wandelde is wandelen in het Woord van God. Daaruit volgt dus dat de vrijheid die we in Christus hebben, het Woord is, en dat is in strijd met de valse doctrines en geboden van mensen. Wandelen in het Woord is het tegenovergestelde van zondigen. Zonde is gebondenheid/slavernij. Wandelen zoals Christus wandelde (niet zondigen) is vrijheid. Christus heeft ons geen toestemming gegeven om de Wet van God te breken. Hij moet ons voorbeeld zijn in het Woord van God, niet ons excuus om het Woord van God niet te houden.

4) Gaat het houden van de Wet van God in tegen het Evangelie?

Er zijn zoveel teksten om te bewijzen dat Gods volk zich moet houden aan Gods Wet. Psalm 119 is misschien het beste getuigenis daarvoor.

Laten we deze vraag stellen: is het goed nieuws dat onze Schepper ons perfecte instructies gaf om te volgen, of is dat slecht nieuws?

We hebben veel tijd besteed om aan de hand van de Schrift de culturele en historische context van de Galatenbrief te bepalen. De rest van de Galatenbrief is nu veel makkelijker te begrijpen, want deze context is de sleutel tot het begrip van alles wat we verderop lezen.

Laten we verder gaan met Galaten 2, en wel in vers 6.

Galaten 2:6-10

Maar wat betreft hen die geacht werden iets te zijn – wat zij voorheen waren, maakt voor mij geen verschil; God ziet de persoon van de mens niet aan – zij dus die in aanzien waren, hebben mij verder niets opgelegd. Maar integendeel, zij zagen dat aan mij het Evangelie onder de onbesnedenen toevertrouwd was, zoals aan Petrus *dat* onder de besnedenen. (Want Hij Die door Petrus werkte met het oog op het apostelschap onder de besnedenen, werkte ook door mij met het oog op de heidenen.) En toen Jacobus, Kefas en Johannes, die geacht werden steunpilaren te zijn, de mij gegeven genade erkenden, gaven zij mij en Barnabas de rechterhand van gemeenschap, opdat wij naar de heidenen en zij naar de besnedenen *zouden gaan*. Alleen moesten wij wel aan de armen denken; en ik heb mij ook beijverd juist dit te doen.

Vanaf vers 11 begint zich een andere interessante situatie te ontwikkelen. Onthoud de context van alles wat we tot nu toe hebben gelezen.

Er is een overtuigende en machtige religieuze groep die leert dat de fysieke besnijdenis je redding bewerkt. Deze groep, de "Besnijdenis partij" genaamd, veroorzaakt leerstellige problemen in Galatië.

Galaten 2:11-12

Maar toen Petrus (Kefas) naar Antiochië gekomen was, ging ik openlijk tegen hem in, omdat hij te veroordelen was. Want voordat er enkelen *uit de kring* van Jacobus gekomen waren, at hij samen met de heidenen; maar toen zij kwamen, trok hij zich terug en zonderde zich af **uit vrees** voor hen die van de besnijdenis (Besnijdenis partij) waren.

Zie je hoe machtig en invloedrijk de doctrine van deze Besnijdenis partij was? Ze waren bang voor deze groep.

Galaten 2:14

Maar toen ik zag dat zij niet juist wandelden, overeenkomstig de waarheid van het Evangelie, zei ik tegen Petrus in het bijzijn van allen: Als u die een Jood bent, naar heidens gebruik leeft en niet naar Joods gebruik, waarom dwingt u dan de heidenen op *de* Joodse manier te leven?

Dat brengt ons bij het volgende onderwerp in de Galatenbrief.

Galaten 2:14 – Zouden We Moeten Leven als de Besnijdenis partij, als de Joden, of als de Heidenen?

Galaten 2:14 wordt vaak aangehaald om aan te tonen dat Paulus de gelovigen onderwijst dat ze als heidenen moeten leven en niet als Joden.

Daarmee wordt een foutieve theologische doctrine ondersteund die onderscheid wil aanbrengen tussen het doel, de doelgroep en het ontwerp van de Wet van God.

In een dergelijk scenario vertegenwoordigen de Joden natuurlijk de Wet van God, en heidenen het niet volgen van de Wet van God.

Dus, degenen die niet willen leven volgens de wegen die God vestigde in Zijn Woord, verklaren dat de Wet van God is afgedaan door hun geloof.

Of ze kiezen gewoon een "systeem" van geboden die ze willen gehoorzamen, gebaseerd op verschillende menselijke doctrines.

Daarmee is het een kwestie van opinie welke geboden er nog steeds van kracht zijn.

In beide gevallen verklaren ze, vanuit hun begrip van Paulus, dat we niet moeten zijn zoals de Joden (met God Wet zoals geschreven door Mozes), maar zoals de heidenen (zonder dan wel met een ander "systeem van geboden").

Verderop in deze studie, zullen we ontdekken dat Paulus in feite exact het tegenovergestelde onderwijst van wat hierboven is beschreven.

We moeten meteen opmerken dat het vanaf het begin, voor elke heiden die tot het geloof kwam, de bedoeling was om dezelfde Wet aan te nemen als de geboren Israëliet. In het geloof is er geen verschil tussen een Israëliet en een Egyptenaar, Moabiet, Griek, enz.

Numeri 15:15-16

Voor u, gemeente, en voor de vreemdeling die *bij u* verblijft, geldt één verordening, een eeuwige verordening, *al* uw generaties door: net zoals u, zo moet ook de vreemdeling voor het aangezicht van (JHWH) de HEERE zijn. **Eén Wet en één bepaling geldt voor u en voor de vreemdeling die bij u verblijft.**

Exodus 12:19; Exodus 12:38; 12:49; Leviticus 19:34; 24:22; Numeri 9:14; 15:15-16; Numeri 15:29; d.w.z.: Ruth; Jesaja 42:6; 60:3; Mattheüs 5:14; Efeze 2:10-13; Handelingen 13:47; Romeinen 11:16-27; Jeremia 31:31-34; Ezechiël 37; 1 Johannes 2:10; 1 Johannes 1:7)

Dus als Paulus werkelijk onderwees dat bekeerde heidenen zich niet hoeven te houden aan dezelfde Wet van God die voor de Joden geldt, dan zou hij daarmee het door God vastgestelde Woord, opgeschreven door Mozes, overtreden.

Dat zou erg vreemd zijn omdat Paulus zelf onderwees dat hij alles wat geschreven was in de Wet en de Profeten geloofde en hield toen hij werd beschuldigd van het niet onderwijzen en houden van de Wet van Mozes:

Handelingen 24:13-14

En zij kunnen ook niets bewijzen van datgene waarvan zij mij nu beschuldigen. Maar dit erken ik voor u: dat ik volgens die Weg die zij sekte noemen, op die manier de God van de vaders dien, en dat ik alles geloof wat er in de Wet en in de Profeten geschreven staat.

Dat zou dus betekenen dat Paulus gelooft dat Numeri 15:15-16 nog steeds waar is, tenzij Paulus loog.

Echter, laten we doen alsof we Paulus in deze kwestie nog steeds niet geloven en dat je nog overtuigd zou kunnen zijn om te leven als een heiden, en dat dit betekent dat je in het geloof de Wet van God niet hoeft te houden.

Laten we die doctrine toetsen, ook aan de omringende tekst. Maar eerst behandelen we de basis.

In Galaten 2:14 worden verschillende groepen mensen genoemd die in de eerste eeuw in Galatië bekend waren. Het is zinvol dat we elk van deze groepen goed begrijpen, om daardoor alle doctrines en overtuigingen te onderscheiden.

Er zijn drie specifieke groepen die we goed moeten begrijpen:

- 1) De "Besnijdenis partij"
- 2) De "rest van de Joden" - Joden zoals Paulus, Petrus en Barnabas
- 3) Heidenen

Group 1) De "Besnijdenis partij"

Galaten 2:12-13

Want voordat er enkelen uit de kring van Jacobus gekomen waren, at hij samen met de heidenen; maar toen zij kwamen, trok hij zich terug en zonderde zich af uit vrees voor hen die van de besnijdenis waren. En ook de andere Joden huichelden met hem mee, zodat zelfs Barnabas zich door hun huichelarij liet meeslepen.

Petrus at gewoonlijk met de heidenen (Handelingen 10-11), maar na het besluit van Handelingen 15, is Petrus hypocriet bezig, door zich in te laten met de Besnijdenis partij. De Besnijdenis partij heeft een menselijke wet, die niet in de Wet van God staat, dat een Jood niet mag eten met heidenen.

Petrus doet dit omdat hij hen "vreest". Er wordt gesuggereerd dat Petrus hen terecht vreest omdat hij weet dat het door Jacobus uitgevaardigde besluit de Besnijdenis partij valse leraren noemt.

Vergeet niet dat dit over dezelfde groep gaat die ook valse beschuldigingen aanvoerde tegen Stefanus, om hem vervolgens buiten de stadspoorten te slepen en te stenigen. Er was een goede reden om bang te zijn.

Gezien de hoeveelheid invloed en macht die deze groep in de eerste eeuw had, zou het niet lang duren voordat deze groep een lijst van **valse** beschuldigingen zou hebben verzameld tegen Petrus, net zoals dit in Handelingen 6 & 7 was gebeurd bij Stefanus.

We moeten begrijpen wat de Besnijdenis partij geloofde en deed om de reactie van Paulus goed te kunnen begrijpen.

De "Besnijdenis partij" geloofde dat de heidenen alleen door de Wet van God (te beginnen met de besnijdenis) gered konden worden als proselieten.

Handelingen 15:1

En enigen die uit Judea gekomen waren, leerden de broeders: "Als u niet besneden wordt volgens het gebruik van Mozes, kunt u niet zalig worden".

De valse leraren ("Besnijdenis partij" - Galaten 2:7-12; 5:12 en "Werken der Wet" - Galaten 2:16; 3:2; 3:5; 3:10) begonnen hun doctrine ("mondelinge wet") te promoten in Galatië, waarbij de heidenen werden opgedragen om zich op een bepaalde manier te laten besnijden.

Zij onderwezen ook dat je zowel de geboden van God, als de geboden van mensen moest houden, om gerechtvaardigd te kunnen worden tot redding.

Dit is absoluut de doctrine (of "het valse evangelie") waartegen Paulus onderwijst in de Galatenbrief. Paulus vermeldt meerdere malen dat het de foutieve valse doctrine van 'redding door de Wet' is, die de Galaten misleidt in het geloof.

Galaten 2:16

Weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de Wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de Wet. Immers, uit werken van de Wet wordt geen vlees gerechtvaardigd.

Dit thema vinden we door de gehele Galatenbrief heen: (d.w.z. Galaten 2:21; 3:2; 3:3; 3:5; 3:11; 5:4)

“Werken van de Wet”

Het Qumran document 4QMMT (4Q394-5) geeft ons inzicht in een Joodse sekte uit de eerste eeuw, die “Werken van de Wet” wordt genoemd.

Aanhangers van de Joodse sekte Werken van de Wet geloofden veel dingen die tegenstrijdig waren met de Wet van God en leerden ook dat de heidenen niet gered konden worden.

In feite hielden ze de Wet van God niet vanuit geloof, maar leefden ze volgens wetgeving die ze zelf hadden bedacht, een verwrongen vorm van de Wet van God (vergelijkbaar met de praktijk van de 6 sekten van de Farizeëen).

Hun doctrine was verwant aan die van de "Besnijdenis partij", of misschien hoorden ze tot dezelfde

groep, met dezelfde overtuigingen.

Daarom staat er in Galaten 6:13 dat deze groep, die de Wet van God onderwees tot redding, zelf "de Wet van God niet hield."

Aan het einde van Handelingen 15 lezen we dat Jacobus de doctrine, die in Handelingen 15:1 wordt vermeld, een valse doctrine noemde, en dat enkel het geloof, niet de besnijdenis zoals de doctrine van de "Besnijdenis partij" onderwijst, ons kan redden. Dat is precies wat Paulus onderwijst in de Galatenbrief.

Galaten 6:13

Want ook zij die besneden worden, nemen zelf de wet niet in acht, maar zij willen dat u besneden wordt om zich te kunnen beroemen op uw vlees.

Samengevat zijn de twee belangrijkste problemen van de "Besnijdenis partij" dat ze een vals evangelie (redding door werken) presenteren en zich zelf niet aan de Wet van God houden. Ze laten zich besnijden om zich daarop te beroemen. In werkelijkheid moet de uitwendige besnijdenis, volgens de Wet van God, een uiting zijn van onze innerlijke besnijdenis. Je moet Gods Wet houden op de manier waarop die is bedoeld, niet als middel tot redding, maar uit liefde voor God (1 Johannes 5:2-3).

Groep 2) Joden zoals Paulus, Petrus en Barnabas (Gelovige Joden)

In de brief aan de Romeinen zegt Paulus dat degenen die de doctrine van de redding door besnijdenis aanhangen, simpelweg roemen in het vlees (uiterlijkheden), en geen echte Joden zijn. We hebben net gelezen dat dit geloof en die praktijk aan de wortel liggen van de doctrine fout van de Besnijdenis Partij. Deze valse doctrine brengt verwarring in het geloof van de Galaten. Daarom ziet Paulus de Besnijdenis partij niet als echte Joden. Dat kan hij ook niet vanwege zijn eigen contextuele definitie van deze valse besnijdenis doctrine.

Romeinen 2:28-29

Want **niet hij is Jood die het in het openbaar is**, en niet **dát** is besnijdenis die in het openbaar in het vlees plaatsvindt, **maar hij is Jood die het in het verborgene is**, en **dát** is besnijdenis, die van het hart is, naar de geest, niet naar de letter. Zijn lof is niet uit mensen maar uit God.

In zijn brieven ging Paulus voortdurend in op de valse doctrine van de Besnijdenis partij. De aanhangers van de Besnijdenis partij houden zelf de Wet van God niet eens, maar doen hun werken alleen om te roemen in het vlees. Het punt dat Paulus wil maken is dat we eerst besneden van hart moeten zijn. Dat leert de Wet van God ons al:

Deuteronomium 10:16

Besnijd dan de voorhuid van uw hart en wees niet langer halsstarrig.

Deuteronomium 30:6

De HEERE (JHWH), uw God, zal uw hart en het hart van uw nageslacht besnijden, om de HEERE (JHWH), uw God, lief te hebben met heel uw hart en met heel uw ziel, zodat u leven zult.

Jeremia 4:4

Besnijd u voor de HEERE (JHWH) en doe de voorhuid van uw hart weg, mannen van Juda en inwoners van Jeruzalem; anders zal Mijn grimmigheid uitslaan als een vuur en branden zonder dat iemand kan blussen, vanwege uw slechte daden.

De Besnijdenis partij richtte zich enkel op de uiterlijke toepassing, en niet op de noodzakelijke innerlijke verandering die daaraan vooraf gaat.

In een eerder voorbeeld maakten we al de vergelijking met een persoon die zich vandaag de dag wil laten dopen om daardoor gered te worden, in plaats van dat hij van binnen moet zijn gered, door geloof. Het is duidelijk dat een dergelijke doctrine, zowel in de eerste eeuw als tegenwoordig, de toets niet doorstaat, of dat nu over de besnijdenis, de doop, of enig ander gebod van God gaat.

De Wet van God is alleen maar goed als die wordt gebruikt op de manier waarvoor die is bedoeld:

1 Timotheüs 1:8

Maar wij weten dat de Wet goed is, als men die wettig gebruikt, ...

De Wet van God is niet ontworpen om ons te redden, maar is ontworpen om de zonde te definiëren, ons te zegenen in gehoorzaamheid, en ons te vervloeken in ongehoorzaamheid.

Als we als heidenen tot geloof komen, en besneden van hart zijn, dan en pas dan, moeten we in het vlees besneden worden. De Besnijdenis partij leerde precies andersom. Uiterlijke besnijdenis betekent niets als we niet eerst besneden zijn van hart, zoals we dat vinden en leren in de Geboden van God. Paulus leerde hetzelfde aan de Corinthiërs.

1 Korinthe 7:19

Besneden zijn is niets en onbesneden zijn is niets, maar het in acht nemen van de geboden van God.

Enkele verzen later lezen we waarom Paulus de Corinthiërs onderwijst dat besneden zijn en onbesneden zijn niets betekent; hun was namelijk dezelfde valse doctrine als de Galaten onderwezen. Besnijdenis kan ons niet redden van onze zonden. Besnijdenis als voorwaarde voor redding, maakt ons volgelingen van mensen, we worden gebonden aan mensen. Wij zijn verlost en gekocht aan het kruis.

Daarom wordt de context rondom besnijdenis in 1 Korinthe 7 afgesloten met de volgende conclusie:

1 Korinthe 7:23

U bent duur gekocht; **word dus geen slaven van mensen.**

Als we een dergelijke, op werken gebaseerde, valse doctrine volgen voor onze redding, zijn we simpelweg mensen aan het gehoorzamen, in plaats van slaven te zijn voor God. Dit was een groot probleem in de eerste eeuw.

Handelingen 5:29

Maar Petrus en de apostelen antwoordden en zeiden: Men moet aan God meer gehoorzaam zijn dan aan mensen.

In de eerste eeuw volgden de toonaangevende Joodse leiders de zogenaamde "mondeline leer" (Talmoed). Paulus verwijst naar deze doctrine als "Werken van de Wet" (zie *Qumran document 4QMMT (4Q394-5)* of "*geboden van mensen*").

Jesjoea (Jezus) verwees naar deze "mondeline wet" als de "tradities van de oudsten", die in strijd zijn met de "Wet van God" (Markus 7; Mattheüs 23), ofwel het Woord van God.

Over deze "mondeline wet" is veel te zeggen. Echter, simpel gesteld, bestond de "mondeline wet" uit doctrines, leringen en geboden van mensen, die door veel van de heersende Joodse leiders uit de eerste eeuw werden verheven boven de geboden van God. In sommige gevallen spreekt de "mondeline wet" de geboden van God zelfs tegen. Deze belangrijke kwestie uit de eerste eeuw is ook het onderwerp en het doel van Jesjoea's (Jezus') onderwijs in Mattheüs 5, en Zijn berispingen in Markus 7, en de vele andere geschilpunten die Hij gedurende Zijn bediening met de Joodse leiders had.

Het belangrijke om te onthouden is dat er een duidelijk verschil is tussen de "geboden van mensen" en de "Geboden van God."

Geboden die afkomstig zijn van mensen, zijn geboden van mensen ... en geen geboden van God. Geboden die afkomstig zijn van God zijn geboden van God, ofwel de Wet van God en geen geboden van mensen.

Je zult verbaasd staan hoe vaak deze eenvoudige definities vandaag de dag, op christelijke bijbelscholen, worden verward en samengevoegd ... met allerlei problemen tot gevolg.

We illustreren dit nogmaals met de Schrift ...

Markus 7:6

Maar Hij antwoordde hun: Terecht heeft Jesaja over u, huichelaars, geprofeteerd zoals er geschreven staat: *Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart houdt zich ver bij Mij vandaan. Maar tevergeefs eren zij Mij door leringen te onderwijzen die geboden van mensen zijn.*

Markus 7:9

En Hij zei tegen hen: **U stelt op een mooie manier Gods gebod terzijde om u aan uw overlevering te houden.**

Markus 7:13

En zo maakt u Gods Woord krachteloos door uw overlevering die u overgeleverd hebt; en veel van dergelijke dingen doet u.

Blijkbaar werden deze dingen, net als nu, vaak verward zelfs in de eerste eeuw. De geboden van mensen werden samengevoegd met de geboden van God. We moeten het Woord van God volgen, en niet de doctrines en tradities van mensen. Zelfs in Markus 7:10 zien we dat onze Heer een specifiek beroep doet op wat door Mozes werd geschreven als het Woord van God. We moeten onthouden dat het ieder woord is, dat uit de mond van God komt (wat gebeurde op de Sinai), dat ons tot voedsel moet zijn (Mattheüs 4:4).

Samengevat, Paulus beschouwt diegenen als ware Jood die een innerlijk verlangen hebben om Gods geboden voor God te houden, en niet voor mensen. 'Schijnbare' Joden hielden de Wet van God niet uit liefde voor God (1 Johannes 5:2-3), maar om te kunnen roemen in het vlees. Dus hadden ze geen geloof in God, maar helaas alleen maar geloof en liefde voor zichzelf, voor hun eigen wegen en voor hun eigen geboden.

Paulus, Petrus en Barnabas zouden volgens de definitie van Paulus als echte Joden gelden. Paulus, Petrus en Barnabas hielden de Wet van God vanwege hun innerlijke verlangen, niet vanwege de valse uiterlijke motivatie van de Besnijdenis partij. Ze verwierpen de "mondeline leer," dezelfde "mondeline leer" die Paulus verwierp, omdat die uit zijn Farizees doctrine kwam toen hij ijverig was voor de "tradities" van zijn vaders (zie Galaten 1:14).

3) Heidenen

De groep heidenen is het makkelijkst te definiëren. Paulus definieert die groep in het vers erna:

Galaten 2:15

Wij, die van nature Joden zijn, en geen zondaars uit de heidenen, ...

Paulus plaatst de ware Joden (de "wij") tegenover de heidense zondaren. Dus waren de heidenen die hier worden bedoeld, niet gered, maar nog steeds in de slavernij van hun eigen zonde. Nu weten we dat er ook gelovige heidenen waren, maar die komen niet in deze context voor. Volgens Paulus weten echte Joden zich gered door geloof en volgen zij de Wet van God. Paulus verlangt van Petrus dat hij een voorbeeld is voor de heidenen, en geen obstakel.

De Samenvatting van de Drie Groepen:

1) Besnijdenis partij – Zij presenteren een vals evangelie van verlossing door middel van de Wet van God met de besnijdenis als uitgangspunt. Ze stellen hun vertrouwen op zichzelf en op hun valse tradities. Bovendien houden ze zich zelf niet aan Gods Wet (zondaars).

2) Joden - Joden, zoals Paulus, Petrus en Barnabas - Dit is de groep waarmee Paulus zichzelf, Petrus en Barnabas associeert. Paulus definieert een ware Jood als iemand die besneden van hart is, een hart hebben dat volledig is "uitgesneden" voor God. Iemand met een besneden hart is van harte bereid om Gods wegen te houden, niet voor de mensen of voor zichzelf, maar uit liefde voor God. Ze houden zich niet aan tradities uit de "mondeline leer", die in strijd zijn met de Wet van God, zoals geschreven door Mozes. Daar draait het om in het Nieuwe Verbond (Jeremia 31:31-33; Ezechiël 36:26-27), dat we terugkomen bij de Wet van God.

3) Heidenen – De heidenen, of in deze context de ongelovige heidenen, worden door Paulus ook zondaars genoemd. Ze zijn nog niet gered. In dit opzicht zijn ze net als de Besnijdenis partij, maar ze hebben een andere cultuur en doctrine.

Nu zijn we beter uitgerust om het betreffende vers te bestuderen:

Galaten 2:14

Maar toen ik zag dat zij niet juist wandelden, overeenkomstig de waarheid van het Evangelie, zei ik tegen Petrus in het bijzijn van allen: Als u die een Jood bent, naar heidens gebruik leeft en niet naar Joods gebruik, waarom dwingt u dan de heidenen op de Joodse manier te leven?

Er zijn mensen die interpreteren dat Paulus het volgende zegt:

"Als je een Jood bent en terecht de Wet hebt verlaten (en dus leeft als een heiden), waarom dwing je de heidenen dan om de Wet te houden zoals een Jood, door alleen met de Joden te eten?"

Dankzij deze uitleg wordt dit vers aangedragen om de doctrine te ondersteunen die stelt dat de Wet is afgeschaft. Maar vers 15 onthult de misvatting van deze uitleg, als Paulus de Joden tegenover de heidenen plaatst en de heidenen identificeert als zondaars.

Galaten 2:15

Wij, die van nature Joden zijn, en geen zondaars uit de heidenen, ...

Dus als Paulus zegt dat Petrus zich als een heiden gedroeg, kan dat alleen als zeer negatief worden

uitgelegd.

Paulus noemde Petrus een zondaar die zichzelf tot een hypocriet voorbeeld maakte voor de heidenen.

Je gedragen als een heiden is geen goede zaak ... want volgens Paulus zijn heidenen zondaars en die HOUDEN de Wet van God NIET ...

In dezelfde context identificeert Paulus zichzelf, Barnabas, en Petrus als "ware Joden". De Joden van de Besnijdenis partij waren volgens de uitleg van Paulus geen echte Joden. De echte Joden zijn Paulus, Barnabas, en Petrus.

Nu we de groepen in Galaten 2:14 hebben gedefinieerd, moet dat heel duidelijk zijn.

Galaten 2:14

Maar toen ik zag dat zij (de Besnijdenis partij) niet juist wandelden, overeenkomstig de waarheid van het Evangelie (brachten een vals evangelie), zei ik tegen Petrus (Kefas) in het bijzijn van allen: Als u die een Jood (ware Jood) bent, naar heidens (zondaars) gebruik leeft en niet naar Joods (ware Jood - ons) gebruik, waarom dwingt u dan de heidenen (zondaars) op de Joodse (ware Jood – ons) manier te leven?

Paulus vraagt Petrus in feite; "Hoe kun je van de zondaars (heidene) verwachten dat ze zich als (echte) Joden gedragen als jij je als zondaar (zoals de Besnijdenis partij) gedraagt"?

In de SV staat:

Waarom noodzaakt gij de heidenen naar de Joodse wijze te leven?

In de Nestle-Aland Griekse tekst (gebaseerd op oudere manuscripten) staat:

Hoe kan je de heidenen dan noodzaken te leven zoals de Joden doen?

Dus de vraag was niet "*Waarom bent u daar en probeert u heidenen (Torah brekers) te laten leven als Joden (Torah houders)? Weet u niet dat de Wet is afgeschaft?*"

De echte vraag was: "*Hoe kun je ooit de heidenen dwingen om de Torah te houden (zoals van ware Joden wordt verwacht) als je zelf zondigt?*"

Beide Griekse teksten passen bij die uitleg, maar de Nestle-Aland tekst spreekt de algemene Christelijke interpretatie van deze verzen tegen. (Torah = Wet van God)

Dit is een compleet andere benadering van de gebruikelijke interpretatie. Velen zien zichzelf als heidenen.

Maar als we gelovigen zijn, dan zijn we niet langer heidenen, maar burgers geworden van het gemeenebest van Israël (Efeze 2:11-13).

We zijn van de wilde olijfboom (de heidenen) verwijderd en geënt op de edele olijfboom (Romeinen 11) - Israël (Jeremia 11:16). We hebben de volken (heidene) verlaten en zijn aangenomen in de familie van het ene volk van God (Israël). Dus moeten we dezelfde instructies volgen die vanaf het begin aan Israël zijn gegeven. Eén natie, één Wet.

De Rest van Galaten 2:

Bij de afsluiting van hoofdstuk 2 onderwijst Paulus nog steeds tegen de valse doctrine van de Besnijdenis partij, die een op werken gebaseerde redding onderwijst.

Galaten 2:16-17

Wetende dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de Wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de Wet. Immers, uit werken van de Wet wordt geen vlees gerechtvaardigd. Maar als wij, die in Christus verlangen gerechtvaardigd te worden, ook zelf zondaars blijken te zijn, is Christus dan een dienaar van de zonde? **Volstrekt niet!**

Paulus onderwijst dat ook in zijn andere brieven:

Romeinen 6:15

Wat dan? **Zullen wij zondigen** omdat wij niet onder de Wet maar onder de genade zijn? **Volstrekt niet!**

Romeinen 3:31

Doen wij dan door het geloof **de Wet teniet**? **Volstrekt niet**, maar wij bevestigen de Wet.

In hoofdstuk 1 geeft Paulus aan hoe hij, als Farizeeër, zelf los moest komen van die doctrine.

Galaten 2:18

Want als ik dat wat ik afgebroken heb, weer opbouw, dan bewijs ik daarmee dat ik zelf een overtreder ben.

Paulus gaat dan verder door te zeggen dat hij gestorven is voor de Wet, waardoor hij kan leven voor God.

Galaten 2:19

Want ik ben door de Wet voor de Wet gestorven, opdat ik voor God zou leven.

Dat lijkt verwarrend, maar we weten ook dat Paulus in Romeinen 7 hetzelfde onderwijst als in Galaten 2:19.

Romeinen 7:9

Ik nu leefde voorheen zonder Wet, maar toen het gebod kwam, **is de zonde weer levend geworden. Ik echter ben gestorven.**

Betekent dit nu dat Paulus de Wet van God opzij legt? Dat Paulus de Wet van God doodt? Nee, absoluut niet. **"Volstrekt niet!"** De Wet is ontworpen om **ons** te doden, zodat we een innerlijk verlangen krijgen om te leven voor God in plaats van voor onszelf. Het is door de Wet, dat we ons realiseren dat we zondaars zijn. Dit is de bedoeling ervan, en daarvoor is de Wet goed.

Romeinen 7:11-12

Want de zonde heeft door het gebod een aanleiding gevonden en mij misleid en daardoor gedood. **Zo is dan de Wet heilig, en het gebod is heilig en rechtvaardig en goed.**

Paulus onderwijst dat de Wet hem doodt door zijn zonde bloot te leggen, en dat het verlangen om de Wet van God te houden en de wet van de zonde te haten het logische resultaat is van ons geloof:

Romeinen 7:13-26

Is dan het goede (de Wet van God) de oorzaak van mijn dood geworden? Volstrekt niet!

Maar de zonde heeft – opdat zij als zonde zichtbaar zou worden – door het goede voor mij de dood teweeggebracht, opdat door het gebod de zonde uitermate zondig zou *blijken te zijn*. Want wij weten dat de Wet geestelijk is, maar ik ben vleselijk, verkocht onder de zonde. Wat ik namelijk teweegbreng, doorzie ik niet, want niet wat ik wil, dat doe ik, maar wat ik haat, dat doe ik. En als ik dat doe wat ik niet wil, val ik de Wet bij dat zij goed is. Nu ben ik het echter niet meer die dit teweegbrengt, maar de zonde die in mij woont. Want ik weet dat in mij, dat is in mijn vlees, niets goeds woont. Immers, het willen is *er* bij mij *wel*, maar het goede teweegbrengen, dat vind ik niet. Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik. Als ik nu dat doe wat ik niet wil, breng ik dat niet meer teweeg, maar de zonde die in mij woont. Ik ontdek dus deze wet *in mij*: als ik het goede wil doen, is het kwade dicht bij mij. Want **naar de innerlijke mens verheug ik mij in de Wet van God**. Maar in mijn leden zie ik **een andere wet, die tegen de Wet van mijn verstand strijd voert en mij tot gevangene maakt** van de wet van de zonde, die in mijn leden is. Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood? Ik dank God, door Jezus Christus, onze Heere.

Zo dien ik dan zelf wel met het verstand de Wet van God, maar met het vlees de wet van de zonde.

Daarmee realiseren we ons dat Paulus in Galaten 2:19, zeker niet onderwijst tegen de Wet van God, maar het juiste proces beschrijft waarvoor de Wet van God dient; als een handleiding hoe wij moeten leven en God kunnen liefhebben ... De Besnijdenis partij maakte het tot een kwestie van redding ... een proces waar ze een vertekend beeld van gaven.

Galaten 2:19

Want ik ben door de Wet **voor de Wet gestorven**, opdat ik **voor God zou leven**. (**Dienen door de Wet van God**).

Paulus heeft een heel belangrijke reden om de Wet van God op deze manier uit te leggen. De Besnijdenis partij leest de Wet van God en doet de Wet van God om uiterlijk te roemen. Zonder geloof erkent God zulke werken simpelweg niet als gehoorzaamheid, maar als een gebrekkig religieus systeem van mensen, onder het mom van Gods wegen.

Het punt dat Paulus wil aantonen is dat de Wet van God is bedoeld om ons te veroordelen, door het definiëren en blootleggen van onze zonden, waardoor wij ons op dat moment realiseren dat we zondaars zijn; dus kan het nooit een middel zijn voor redding. Gods Wet is er om ons te wijzen op het middel tot redding (Christus). In ons geloof nemen we dan de gezindheid van Christus aan (Romeinen 7:25; 1 Korinthe 2:16), die de Wet van God dient *vanwege* onze redding, niet *voor* onze redding.

Galaten 2:20

Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

Paulus concludeert dat het houden van de Wet van God voor redding, de genade, die ons is gegeven door het geloof, teniet doet.

Gerechtigheid tot redding is door Christus alleen.

Galaten 2:21

Ik doe de genade van God niet teniet; want als er gerechtigheid door de Wet *zou zijn*, dan was

Christus tevergeefs gestorven.

Maar, het feit dat we geloof hebben, en ons door Christus gerechtigheid is verleend, door genade, tot redding, betekent niet dat we de gerechtigheid van de Wet van God niet meer moeten doen.

Galaten 2:17

Maar als wij, die in Christus verlangen gerechtvaardigd te worden, ook zelf zondaars blijken te zijn, is Christus dan een dienaar van de zonde? **Volstrekt niet!**

Romeinen 3:31

Doen wij dan door het geloof de Wet teniet? Volstrekt niet, maar wij bevestigen de Wet.

Het is omwille van de gerechtigheid die ons is verleend door genade, dat we de gerechtigheid willen doen. Christus wordt ons voorbeeld om de Wet van God te houden, niet ons excuus om de Wet van God niet te houden.

1 Johannes 3:7

Lieve kinderen, laat niemand u misleiden. Wie de rechtvaardigheid doet, is rechtvaardig, zoals Hij rechtvaardig is.

Nu dat we dit weten, willen we dit niet meer vergeten!

2 Petrus 2:20-21

Want als zij de besmettingen van de wereld ontvlucht zijn door de kennis van de Heere en Zaligmaker (Jesjoea de Messias) Jezus Christus, maar daarin opnieuw verward raken en *daardoor* overwonnen worden, dan is voor hen het laatste erger geworden dan het eerste. Het zou immers beter voor hen geweest zijn dat zij de weg van de gerechtigheid niet gekend hadden, dan dat zij, nadat zij *die* hebben leren kennen, zich **weer afkeren van het heilige gebod** dat hun overgeleverd was.

Simpel gezegd onderwijst Paulus de Galaten het volgende: "*Gehoorzaamheid is de vrucht van redding - niet de oorzaak van redding*" (Mattheüs 7:16)

Gehoorzaamheid is niet onze redding, maar het bewijs ervan. Het is simpelweg hoe we "*hen zullen herkennen aan hun vruchten.*"

Galaten 2:21

Ik doe de genade van God niet teniet; want als er gerechtigheid door de Wet *zou zijn*, dan was Christus tevergeefs gestorven.

We gaan verder naar Galaten 3...

Galaten 3:1-4

O dwaze Galaten, wie heeft u betoverd om de waarheid niet te gehoorzamen; *u* voor wie Jezus Christus (Jesjoea de Messias) eerder voor ogen is geschilderd *alsof Hij* onder u gekruisigd was? Dit alleen wil ik van u vernemen: Hebt u de Geest ontvangen uit de werken van de Wet, of uit de prediking van het geloof? Bent u zo dwaas? U die met de Geest begonnen bent, gaat u nu eindigen met het vlees? Hebt u tevergeefs zoveel geleden? Als het toch eens tevergeefs was!

Het punt dat Paulus maakt, in tegenstelling tot de Besnijdenis partij, is dat we niet volmaakt worden door het gehoorzamen van de Wet van God, maar door het innerlijke geloof. We gehoorzamen de

Wet van God vanwege ons innerlijke geloof.

Galaten 3:5-9

Hij dan Die u de Geest verleent en krachten onder u werkt, *doet Hij dat* uit de werken van de Wet, of uit de prediking van het geloof? Zoals Abraham God geloofde en het hem tot gerechtigheid werd gerekend. Begrijp dan toch dat zij die uit het geloof zijn, Abrahams kinderen zijn. En de Schrift, die voorzag dat God uit het geloof de heidenen zou rechtvaardigen, verkondigde eertijds aan Abraham het Evangelie: In u zullen al de volken gezegend worden. Daarom worden zij die uit het geloof zijn, gezegend samen met de gelovige Abraham.

Paulus noemt Abraham als bevestiging van zijn onderwijs. Vergeet niet, dat Abraham geloofde VOORDAT hij werd besneden. Besnijdenis is niet de oorzaak van je geloof, maar het geloof is de oorzaak dat je je wilt laten besnijden.

Ja, zelfs de "gelovige" Abraham hield de Wet van God ...

Genesis 26:5

... omdat Abraham Mijn stem gehoorzaamd heeft en Mijn voorschriften, Mijn geboden, Mijn Wetten ...

We komen nu bij het volgende gedeelte dat grondige discussie behoeft...

Galaten 3:10-14

Want allen die uit de werken van de Wet zijn, zijn onder de vloek. Er staat immers geschreven: Vervloekt is ieder die niet blijft bij alles wat geschreven staat in het boek van de Wet, om dat te doen. En dat door de Wet niemand gerechtvaardigd wordt voor God, is duidelijk, want de rechtvaardige zal uit het geloof leven. Maar voor de Wet is *het* niet: uit geloof, maar: De mens die deze dingen doet, zal daardoor leven. Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek van de Wet door voor ons een vloek te worden, want er staat geschreven: Vervloekt is ieder die aan een hout hangt, opdat de zegen van Abraham in Christus Jezus tot de heidenen zou komen, *en* opdat wij de belofte van de Geest zouden ontvangen door het geloof.

Dus, is de Wet van God een vloek, of zijn we vervloekt omdat we de Wet van God breken?

We moeten de woorden van Pauls lezen en toepassen. Laten we teruggaan naar het begin van de Bijbel om te zien wat het doel is van Gods Wet:

Deuteronomium 11:26-28

Zie, ik houd u heden zegen **en vloek** voor: de zegen, als u luistert naar de geboden van (JHWH) de HEERE, uw God, die ik u heden gebied; **de vloek, als u niet luistert naar de geboden van (JHWH) de HEERE, uw God**, en van de weg die ik u heden gebied, afwijkt om achter andere goden aan te gaan, die u niet gekend hebt.

De Wet van God zegent en vloekt.

(Deuteronomium 11:26-27; Psalm 112:1, 119:1-2, 128:1; Spreuken 8:32, Jesaja 56:2; Mattheüs 5:6, 5:10; Lukas 11:28; Jacobus 1:25; 1 Petrus 3:14; Openbaring 22:14)

Dit is waar het concept "vloek van de wet" vandaan komt. Paulus heeft niet iets nieuws bedacht, en hij noemt de "Wet van God" evenmin een vloek.

We zijn niet vervloekt door het gehoorzamen van de Wet van God. We zijn vervloekt als we de Wet van God overtreden.

De vloek is duidelijk niet de Wet; het is duidelijk dat de "vloek" een resultaat is van onze overtreding ervan.

Hebben we allemaal Gods Wet overtreden? Ja! Dus hebben we allemaal te maken met zijn onder de "vloek van de Wet".

Als we niets doen met die vloek, waar we allemaal onder zijn, dan zullen we de tweede dood zien bij de Grote Witte Troon des Oordeels.

1 Johannes 3:4

Ieder die de zonde doet, doet ook de wetteloosheid; want de zonde is de wetteloosheid.

De Wet van God kan slechts drie dingen doen: zegenen, vloeken en zonde definiëren.

Het werkt zo...

De vloek van de Wet is de tweede dood. Vanwege onze zonden (het overtreden van de Wet van God) hebben we allemaal de dood verdient (Romeinen 5:12). Echter, als we het geloof hebben ontvangen, vanwege het volbrachte werk aan het kruis, dan hebben we Zijn genade ontvangen en zijn we niet langer onder de "wet van zonde en dood (vervloeking)" (Romeinen 8:1-3).

Jesjoea (Jezus) stierf aan het kruis om onze zonde en wat daaruit voortvloeit, de vloek en de dood, weg te nemen, niet de Wet van God.

Dit is gewoon onderwijs van de basisprincipes van redding, toch? Dit is niets nieuws. We zouden allemaal al moeten weten dat Jesjoea (Jezus) aan het kruis gestorven is voor onze zonden, om door genade de vloek, ofwel de tweede dood, weg te nemen.

Waarom vindt Paulus het nodig om ons iets te onderwijzen dat zo eenvoudig en elementair lijkt? Vers 3:11 maakt dat duidelijk.

Galaten 3:11

En dat door de Wet niemand gerechtvaardigd wordt voor God, is duidelijk, want de rechtvaardige zal uit het geloof leven.

De Galaten probeerden **gerechtvaardigd** te **worden** door de Wet van God. Vanwege theologische en sociale druk, die kwam van de Besnijdenis partij en de Werken der Wet doctrine.

Uiteraard moet iedereen die probeert om door het houden van de Wet van God gerechtvaardigd te worden, het hele proces van redding (uit geloof door genade) opnieuw worden onderwezen.

Paulus maakt duidelijk dat we de Wet van God moeten leven vanuit geloof - niet voor rechtvaardiging. Een ieder die probeert om gerechtvaardigd te worden door de Wet van God, in plaats van door geloof door de genade van God, is nog steeds onder de "vloek van de wet" (de wet van zonde en dood). De enige manier om niet onder de "vloek van de wet" (de wet van zonde en dood) te staan, is door tot geloof te komen in het Woord van God. Dan zul je onder Gods genade komen, vanwege het werk aan het kruis.

Nogmaals, de Wet doet slechts drie dingen: ze definieert zonde (gehoorzaamheid of

on gehoorzaamheid), ze vervloekt ons of zegent ons.

Op het moment dat de Wet onze zonde definieert, realiseren we ons dat we onder de vloek van de wet (wet van zonde en dood) zijn. Vervolgens realiseren we ons dat we een Redder nodig hebben om die vloek (de tweede dood) weg te doen. Op dat punt schenkt genade ons de verlossing om door het geloof de vloek van de Wet te verwijderen. Als de Galaten geloven dat het houden van de Wet hun zal redden, dan gaan ze niet inzien dat ze een Redder nodig hebben. Dat is precies wat Galaten 3:22-25 ons onderwijst, het volgende punt dat vaak wordt aangehaald bij de verwarring van de Galatenbrief (de Wet als "leermeester").

Nu de vloek is opgeheven nadat we tot geloof zijn gekomen, hoe staan we dan tegenover de "Wet van God?"

We blijven bij de "Wet van God", die zonde (on gehoorzaamheid) en zegen (gehoorzaamheid) definieert, omdat de vloek (Deuteronomium 11:26) nu is verdwenen. Daarom legt de Schrift zoveel nadruk op de zegeningen van de "Wet van God", voor de gehoorzame gelovigen.

(Psalm 112: 1, 119: 1-2, 128:1; Spreuken 8:32; Jesaja 56:2; Mattheüs 5:6, 5:10, Lukas 11:28; Jacobus 1:25; 1 Petrus 3:14; Openbaring 22:14).

De ongelovigen zijn nog steeds onder de vloek van de Wet (tweede dood) (wet van de zonde en de dood). Iemand die geestelijk denkt verdiept zich in de "Wet van God" (vrijheid van zonde), en ontvangt daarmee al de zegeningen van gehoorzaamheid aan Gods Wet.

Het is duidelijk dat de Wet van God geen vloek is, maar dat we onszelf hebben vervloekt (wet van zonde en dood) door on gehoorzaam te zijn. Daarom hebben we een Redder nodig; de Redder is niet gekomen om de Wet van God af te schaffen, maar om de vloek weg te nemen die we verdienen door onze on gehoorzaamheid.

Laten we verder gaan in Galaten...

Galaten 3:15

Broeders, ik spreek op menselijke wijze: Zelfs een verbond van mensen dat rechtsgeldig is geworden, stelt niemand terzijde of voegt daar *iets* aan toe.

Paulus maakt duidelijk dat niemand kan toevoegen of wegnemen van de verbonden tussen mensen ..., hoeveel te meer bij de verbonden met God?

Denk daar even over na. Als een menselijk verbond niet kan veranderen, hoeveel te meer geldt dat dan voor Gods verbond. Verbonden zijn gebouwd op wederzijdse beloften. Dat is wat Paulus hier benadrukt.

Er verandert in het Woord van God niets tussen ons en Hem. Het nieuwe verbond gaat simpelweg over het Huis van Israël, dat terugkomt in het verbond. Voor meer informatie hierover, verwijzen we naar ons onderwijs "[Verloren schapen van Israël](#)" en "[Wat is het Evangelie](#)".

Galaten 3:16

Welnu, zo zijn de beloften aan Abraham en aan zijn nageslacht gedaan. Hij zegt niet: En aan de nageslachten, alsof *er sprake zou zijn* van velen; maar van één: En aan uw Nageslacht; dat is Christus.

Onze Messias omschrijft het Woord van God in Lukas 18:11 als het "*zaad*". Dit is logisch, omdat

een zaad gevuld is met instructies, het DNA. Dit groeit uit tot een boom, of tot mensen (Markus 8:24), waarna de mensen deze instructie volgen, dat is onze vrucht. We kunnen hier veel meer over zeggen, maar je snapt het punt.

Paulus wil hiermee zeggen dat er maar één Woord van God is, voor iedereen. Er is niet een set instructies voor de Joden en een aparte reeks instructies voor heidenen ... toch wordt deze vergissing ook nu nog steeds gemaakt...

Numeri 15:16

Eén Wet en één bepaling geldt voor u en voor de vreemdeling die bij u verblijft. (Zie ook Exodus 12:49)

Dus het Woord van God was hetzelfde voor Abraham als voor de Joden en de menigte van allerlei slag, bij de Sinaï.

Waarom is dat belangrijk?

Omdat dat voor Paulus iets bewijst.

Abraham kwam EERST tot geloof en VERVOLGENS werd hij besneden. Er is geen verschil tussen hoe het toen was, op de Sinaï, of zelfs nu, en dat is het volgende punt van Paulus.

Galaten 3:17-18

Dit nu zeg ik: Het verbond, dat eertijds door God rechtsgeldig was gemaakt met het oog op Christus, wordt door de Wet, die na vierhonderddertig jaar gekomen is, niet krachteloos gemaakt om de belofte teniet te doen. Want als de erfenis uit de Wet is, is zij niet meer uit de belofte; maar aan Abraham heeft God *die* door de belofte genadig geschonken.

Dus als de Wet geen middel is tot redding ... als het voor Abraham niet nodig was om besneden te worden om tot geloof te komen ... en de Wet dezelfde is voor Abraham, voor de mensen bij de Sinaï en de mensen van nu ... wat is dan het doel van de Wet van God ... die vraag is een logisch vervolg,... dus gaat Paulus daar op in...

Galaten 3:19-20

Waartoe dient dan de Wet? Zij is eraan toegevoegd omwille van de overtredingen, totdat het Nageslacht zou gekomen zijn aan Wie het beloofd was; en zij is door engelen in de hand van de middelaar beschikt. En de middelaar is niet *middelaar* van één *partij*, maar God is één.

De Wet is aan ons gegeven om ons op onze overtredingen te wijzen, om onze zonden bloot te leggen. Wij hebben dit behandeld in de studie over Romeinen in de Paulinische Paradox Serie. De Wet werd ons gegeven door middelaars.

In de Nederlandse tekst is sprake van engelen, maar een meer letterlijke betekenis is boodschappers.

Mozes trad op als boodschapper en middelaar van de Torah, de Wet van God.

Jesjoea, aan wie de beloften werden gedaan, deed hetzelfde.

Wil je meer weten over Mozes als type of voorafschaduwung van Jesjoea, bekijk dan onze studie; "[De 4e en 7e dag](#)".

Dus, omdat de Wet van God ons wijst op onze zonde die onze dood eist, is ze daarmee in strijd met

Gods beloften voor onze redding?

Galaten 3:21a

Is dan de Wet in strijd met de beloften van God? Volstrekt niet! ...

Dus, de belofte van God biedt ons genade aan ... waardoor het houden van de Wet van God NIET in strijd is met genade. De Wet van God verschaft ons geen genade, maar wijst ons op de noodzaak van genade, omdat we allemaal de Wet van God hebben overtreden ... en dat is het volgende punt van Paulus ...

Galaten 3:21b

... Want als er een Wet gegeven was die in staat was levend te maken, dan zou de gerechtigheid werkelijk uit de Wet zijn.

Vervolgens bespreekt Paulus hoe de Wet van God ons naar de genade leidt ... het onderwerp van de verzen die vaak worden verward.

Laten we Galaten 3:22-25 bestuderen:

Galaten 3:23 - Was Gods Wet een Leermeester, die aan het kruis is afgeschaft?

Op dit moment zou het zeer nuttig zijn als je alle voorgaande delen van de Paulinische Paradox Serie hebt bekeken. Als je dat niet hebt gedaan, en je het volgende gedeelte nog moeilijk vindt, dan raden we je nogmaals aan om de serie op volgorde te bekijken.

Paulus onderwijst in zijn brieven zeven wetten. Als je deze verschillende wetten en hoe ze onderling verbonden zijn niet begrijpt, dan zul je dit gedeelte van **Galaten 3:22** verkeerd begrijpen.

Galaten 3:22

Maar de Schrift heeft alles **onder de zonde opgesloten**, opdat de belofte aan de gelovigen gegeven zou worden door *het* geloof in Jezus Christus (Jesjoea de Messias).

Dus de Schrift geeft volgens Paulus aan, dat we allemaal "*onder de zonde*" zijn. Paulus zegt hetzelfde in Romeinen 3:10-20.

Een ieder die de weg van de vrede niet kent (Romeinen 3:17), en God niet vreest (Romeinen 3:18), is een ongelovige. De Wet van God zegt dat (omdat allen onrechtvaardig zijn en de Wet gebroken hebben) de gehele wereld onder de wet staat, want ze zijn schuldig (Romeinen 3:19).

Dus de ongelovigen, zijn onder de wet. Ongelovigen (zonder geloof) zijn "*onder de wet*" vanwege hun ongehoorzaamheid.

Als we teruggaan naar het handvest van Gods Wet, dan ontdekken we dat hier de "*vloek van de wet*" wordt bedoeld (Deuteronomium 11:26), en Paulus verwijst hiernaar als de "*wet van zonde en dood*" (Romeinen 6:14; 8:1-3).

Deuteronomium 11:26-28

Zie, ik houd u heden zegen **en vloek** voor: de zegen, als u luistert naar de geboden van de HEERE (JHWH), uw God, die ik u heden gebied; **de vloek, als u niet luistert naar de geboden van de HEERE (JHWH), uw God**, en van de weg die ik u heden gebied, afwijkt om achter andere goden aan te gaan, die u niet gekend hebt.

De Wet van God zegent en vloekt:

(Deuteronomium 11:26-27)(Psalm 112:1)(Psalm 119:1-2)(Psalm 128:1)(Spreuken 8:32)(Jesaja 56:2)(Mattheüs 5:6)(Mattheüs 5:10)(Lukas 11:28)(Jacobus 1:25)(1 Petrus 3:14)(Openbaring 22:14)

Omdat we allemaal ongehoorzaam zijn geweest, zijn we, als gevolg daarvan allemaal onder de vloek van de wet.

Terug naar Galaten 3:22, we zijn dus, omdat "*we allemaal onder de zonde zijn*", ook allemaal onder de wet van "*zonde en dood*", omdat de dood volgt op de zonde (Romeinen 5:12; Galaten 3:10-13).

Er is een belangrijke reden waarom Paulus in vers 22 zegt dat we allemaal ooit "*onder de zonde*" waren.

Namelijk de context.

Is de context de Wet van God?

Nee.

Waarom niet?

Is de Wet van God zonde? Volstrekt niet (Romeinen 7:7). Wij zijn onder de zonde!

Daarom weten we dat het volgende vers niet over de Wet van God gaat, maar de "*wet van zonde en dood*." Kijk wat er gebeurt als we de context correct toepassen.

Dit (het onder de wet van zonde zijn) moeten we erkennen voordat we tot geloof komen.

Eerder in hoofdstuk 3 (Galaten 3:10-13) leerden we dat de zonde ons onder de vloek (de tweede dood) van de wet (Romeinen 5:12) stelt, en dat we hier, in het geloof, niet langer meer onder zijn (Galaten 3:10-13; Romeinen 6:14, 8:1-3).

Dus legt Paulus in 3:10-13 uit dat we in het geloof niet langer onder de vloek van de wet zijn. In 3:22-25 leert Paulus ons het doel van de "vloek van de wet" (wet van zonde en dood). Kijk maar.

Dus,

Galaten 3:22

Maar de Schrift heeft alles **onder de zonde** opgesloten, opdat de belofte aan de gelovigen gegeven zou worden door *het* geloof in Jezus Christus (Jesjoea de Messias).

leidt naar...

Galaten 3:23

Voordat het geloof echter kwam, werden wij **door de wet bewaakt** (zonde: zie vers 22), als gevangenen opgesloten, totdat het geloof geopenbaard zou worden.

Dus, voordat we tot geloof kwamen, waren we onder de wet (van zonde). Vers 22 definieert waar we onder waren, namelijk de zonde.

Zonde is gedefinieerd als het breken van de Wet van God. Paulus heeft enkele verzen terug (3:10) de consequenties van de zonde al uitgelegd:

Vervloekt is ieder die NIET blijft bij alles wat geschreven staat in het boek van de Wet (leven in zonde), om dat te doen.

Dus als 3:22 zegt dat we allemaal onder de zonde zijn, dan moeten we, door wat Paulus ons een paar regels eerder onderwees, concluderen dat we allemaal onder de vloek (dood) van de wet staan, vanwege onze zonde (wet van zonde en dood). En Paulus gaf al eerder aan dat de oplossing hiervoor, het volbrachte werk is aan het kruis, door het geloof (3:13).

Het gaat hier dus om de "*wet van zonde en dood*", waarmee wij vervloekt zijn, en waarom wij een Redder nodig hebben om van deze vloek te worden bevrijd.

Zie je hoe de context alles bepaalt?

Vaak worden de verzen 23-25 geciteerd, terwijl vers 22 genegeerd wordt. En er wordt zelden nagedacht welke wet Paulus eigenlijk bedoelt, waar we onder staan, **voordat** we tot geloof kwamen. Onthoud, we zijn "onder de wet" voordat we tot geloof komen.

Als "*onder de wet*" zijn zou gaan over het houden van de Wet van God, hoe kan het houden van Gods Wet dan iets te maken hebben met hoe we waren voordat we tot geloof kwamen? Voordat we tot geloof kwamen wisten we niets van de Wet van God.

Daarom is Paulus "*moeilijk te begrijpen*" voor hen die "*onkundig*" en "*onstandvastig*" zijn. Dit is precies zo'n voorbeeld op grond waarvan de lezers van Paulus de Wet van God afschaffen en tot "*dwalingen maken van normloze mensen*". (2 Petrus 3:15-17)

De "*wet van zonde en dood*" is de "*vloek van de wet*." Het is het resultaat, het gevolg van het breken van Gods Wet die we niet eens kenden voordat we tot geloof kwamen.

Voordat we tot geloof kwamen waren we in gebondenheid zonder dat te weten, totdat we de Wet van God lazen of erover hoorden. Het geloof is 'niet toegankelijk' voor ons totdat we beseffen dat we in gebondenheid zijn door de straf van Gods Wet.

Op dat moment, realiseren we ons dat we in de gevangenis zitten (wet van zonde en dood, vervloekt, in gebondenheid), en dat we bevrijd moeten worden.

Voordat we beseffen dan we in gebondenheid zijn, kunnen we ons niet realiseren dat we bevrijd moeten worden. Je probeert niet uit de gevangenis te ontsnappen, als je niet door hebt dat je in de gevangenis zit! Dat is het eerste punt dat de Wet van God ons moet leren (zoals de leermeester) ... We zijn ALLEMAAL schuldig aan het breken van de Wet van God en verdienen dus de dood.

Dit is precies wat Galaten 3:24 ons leert.

De "*wet van zonde en dood*" brengt ons bij Christus, omdat we daardoor beseffen dat we in gebondenheid/ vervloekt zijn door het overtreden van Gods Wet. Pas wanneer de "*wet van zonde en dood*" ons leert dat we vervloekt zijn en in gebondenheid leven, komen we tot geloof in Christus,

onze Verlosser, anders zouden we geen reden hebben om naar Hem toe te komen (dit zijn allemaal basisprincipes van redding).

Galaten 3:24

Zo is dan **de wet (van zonde) onze leermeester** geweest tot Christus, opdat wij uit het geloof gerechtvaardigd zouden worden.

We hebben de "vloek van de wet" of "de wet van zonde en dood" nodig om ons te leren dat we in gebondenheid zijn (onder zonde – 3:22), waardoor we tot de Messias worden geleid. Daardoor moeten we leren om te geloven en te vertrouwen in Zijn perfecte genade omdat Hij het perfecte vleesgeworden Woord is, die voor ons een vloek aan het hout werd.

Galaten 3:25

Maar **nu het geloof gekomen is, zijn wij niet meer onder een leermeester.**

Nadat we tot geloof gekomen zijn, zijn we niet meer onder de vloek (wet van zonde en dood). Voordat we tot geloof gekomen zijn, zijn we onder de wet van de zonde en de dood (de vloek) en nadat we tot geloof gekomen zijn staan we niet meer onder de wet van zonde en dood (vloek).

Als de "Wet van God" de "leermeester" zou zijn, in plaats van de "wet van zonde en dood", dan zou het volgende in het vers worden beweerd:

Voor het geloof = we zijn onder de "Wet van God."

Na het geloof = we zijn niet onder de "Wet van God."

Klinkt dat logisch? Natuurlijk niet! Als we de context juist toepassen is dit wat er staat:

Voor het geloof = we zijn onder de "wet van zonde en dood (vloek)"

Na het geloof = we zijn niet onder de "wet van zonde en dood (vloek)"

Paulus zegt dat ook in Romeinen 8:2.

Romeinen 8:2

Want de **Wet van de Geest van het leven in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet van de zonde en van de dood.**

Het was de "wet van zonde en dood", die ons in gebondenheid hield, niet de "Wet van God." Waarom zouden we van de Wet van God bevrijd moeten worden als de "Wet van God" in de Bijbel vrijheid wordt genoemd?

Moeten we bevrijd worden van de vrijheid? Nogmaals, klinkt dat logisch?

In de Schrift wordt de Wet van God vrijheid genoemd (Psalm 119:45).

Waarom zou Paulus ons onderwijzen dat we bevrijd moeten worden van de vrijheid zelf? Wat een verdraaide puinhoop is er van gemaakt door menselijke doctrines, die we nu moeten ontrafelen!

De "wet van zonde en dood" is een gevolg van onze ongehoorzaamheid aan de Wet van God.

Hoe weten we dit? Omdat Deuteronomium 11:26-28 zegt dat als we vervloekt zijn als we ongehoorzaam zijn aan de Wet van God. De Schrift definieert elke ongehoorzaamheid aan de "Wet van God" als zonde (1 Johannes 3:4).

De vloek waar we allemaal onder staan is de vloek van de tweede dood, die aan het einde op ons wacht bij de Grote Witte Troon.

Het is dus onze zonde/ongehoorzaamheid die ons in de vloek/dood brengt, of zoals Paulus het briljant noemt, de "*wet van de zonde en de dood*."

Als we al wat langer gelovig zijn, dan weten we dit allemaal al.

We weten al dat we voordat we beseffen dat we zondig zijn, geen noodzaak zien om naar de Messias te worden gebracht.

Waarom zou Paulus de Galaten wat anders leren? Ze waren blijkbaar vergeten dat de weg naar redding loopt via geloof in plaats van via het houden van de Wet van God.

Als ze de weg naar verlossing waren vergeten, moest Paulus hen die weg tot redding weer helemaal opnieuw vertellen.

Waar zegt Paulus dat het gehoorzamen van de Wet het probleem was?

Dat zegt hij nergens!

Op geen enkele plaats staat dat Paulus het een probleem vindt dat ze de Wet van God hielden.

Paulus zegt dat het een probleem was dat ze probeerden Gods Wet te houden voor rechtvaardiging en redding, dat wil zeggen, de juiste Wet, maar de verkeerde motieven.

Het houden van de Wet voor redding was het probleem dat Paulus moest aanpakken.

Samenvattend:

1) Vers 10 maakt duidelijk dat het de zonde is die ons onder de vloek stelt.

2) Vers 22 maakt duidelijk dat we onder de zonde staan.

3) Vers 23-25 maakt duidelijk dat de vloek (de wet van zonde en dood) ons leert dat we een Redder nodig hebben.

Als we ons geloof stellen op onze Redder, zijn we niet langer onder de "*wet van zonde en dood* (de vloek)"

We weten dat de Wet van God geen zonde is. Dat vertelt Paulus ons in Romeinen 7:7, zodat we hem niet verkeerd begrijpen.

Dus als Paulus zegt dat de zonde de vloek veroorzaakt (vers 10), en het de zonde is waar we onder staan (vers 22), dan moeten we die context aanhouden in de rest van zijn onderwijs (verzen 23-25).

Als het in vers 22 gaat over 'onder de zonde zijn', dan kunnen we geen nieuwe context bedenken en zeggen dat we niet meer onder de "Wet van God" zijn, immers de "Wet van God" is geen zonde.

In Galaten 2:23-25 staat wat anders dan veel mensen denken. Het afschaffen van Gods Wet zou GEEN praktisch doel dienen en ontelbare Bijbelverzen tegenspreken, ook Paulus' eigen woorden.

Als we alleen vers 22 zouden lezen, dan zouden we uit de context begrijpen, dat het om de "wet van zonde en dood" gaat en niet om de "Wet van God."

We weten allemaal dat we de vloek verdienen als we zondigen (de Wet van God breken). We weten dat we moeten beseffen (worden begeleid of onderwezen) dat we zondigen, voordat we naar de Redder rennen. We weten dat we in het geloof niet meer onder de vloek (tweede dood) zijn.

Het is eigenlijk helemaal niet zo ingewikkeld, maar mensen hebben de brieven van Paulus verward en verdraaid zodat het verwarrend en ingewikkeld is geworden (alsof God de auteur van chaos is).

We zijn in een theologische puinhoop terecht gekomen. Paulus moet het evangelie onderwijzen aan hen die het ware evangelie zijn vergeten. De Galaten vergaten dat we worden gerechtvaardigd door geloof en dat we daar vanuit de Wet van God gehoorzamen vanwege ons geloof.

Dit is allemaal basiskennis. Waarom moest dit worden onderwezen aan de Galaten? Omdat er valse leraren waren binnengekomen die hun valse doctrines/wegen van mensen (het behagen van mensen) en redding door werken (wetticisme - rechtvaardiging door werken) wilden leren.

Paulus onderwijst tegen rechtvaardiging tot redding door werken...

Galaten 2:16

weten dat een mens **niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de Wet**, maar door het geloof in Jezus Christus (Jesjoea de Messias). En ook wij zijn in Christus Jezus (de Messias Jesjoea) gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de Wet **wordt** geen vlees **gerechtvaardigd**.

Dit thema vinden we door de hele Galatenbrief heen: (d.w.z. Galaten 2:21; 3:2; 3:3; 3:5; 3:11; 5:4)

Paulus wil hen leren dat ze niet moeten proberen om mensen te behagen door achter een valse doctrine aan te lopen.

Galaten 1:10

Want ben ik nu bezig mensen te overtuigen, of God? Of probeer ik mensen te behagen? Als ik immers nog mensen behaagde, zou ik geen dienstknecht van Christus zijn.

Dit thema vinden we door de hele Galatenbrief heen: (d.w.z. Galaten 1:10; 1:11; 2:3; 4:3; 4:9; 6:12; 6:13)

De oplossing die Paulus kiest om de "*fouten*" in deze thema's aan te pakken, is het onderwijzen van de basisprincipes aan de Galaten, omdat ze klaarblijkelijk de "*waarheid van het evangelie*" waren vergeten.

Zoals we al aangaven, probeerden de valse leraren om de Galaten hún doctrine te laten volgen, maar hielden ze zelf de Wet niet eens (Galaten 6:13).

Ze volgden de "*mondelijke leer*" (de geboden / tradities van mensen) die tegen de Wet van God inging (Markus 7, Mattheüs 23).

Denk hier eens over na, het feit dat Paulus het een probleem vond dat de valse leraren zelf de "Wet van God" niet hielden, zou ons iets moeten zeggen.

Paulus geeft aan dat de valse leraren de "Wet van God" niet volgden, maar toch concluderen velen dat Paulus tegen de "Wet van God" onderwijst.

Hoe kon Paulus het een probleem vinden dat de mensen zelf de Wet van God niet volgen, en dan toch een pleitbezorger zijn voor de dezelfde zaak?

Paulus noemt de "*wet van zonde en dood*" een "*begeleider*."

Het was briljant van Paulus om juist dat woord te gebruiken in die tijd. Vandaag de dag heeft het zijn betekenis volledig verloren, behalve voor mensen die houden van taalkundige studies.

Het woord dat in de verzen 24-25 vertaald is als "*leermeester*" of "*tuchtmeester*" (of in sommige gevallen "*voogd*"), is het Griekse woord *paidagogos*.

Dit is de term voor het beroep of de positie van iemand die een ander onder bescherming neemt (gebondenheid) en een kind begeleidt naar school. Eenmaal op school zou het kind de begeleider (de *paidagogos*) niet meer nodig hebben omdat hij op school verder zou leren. (zie een interlineair zoals Strongs)

Gaat het zo ook niet in Gods reddingsplan?

We beginnen onder de wet en zijn, voordat we geloven, in gebondenheid (de vloek / wet van zonde en dood). Hierdoor beseffen we dat we bevrijd moeten worden van de wegen van de wereld, en vinden we de vrijheid van Gods wegen, door ons geloof en vertrouwen te stellen op Hem. Zodra we dat doen heeft de wet van de zonde geen zeggenschap (gebondenheid) meer over ons, maar mogen we naar "school" gaan, omdat we het Woord van God willen leren en toepassen, om meer op onze Heer te gaan lijken.

Paulus gebruikte een Griekse metafoor om de betekenis van de "*wet van Zonde en Dood*" duidelijk te maken, voordat je tot geloof komt.

Als we het naar onze tijd vertalen, dan betekent het "*onder de wet*" (de "*wet van zonde en dood*") zijn van Paulus hetzelfde als; we hebben de Nederlandse wet overtreden en zijn opgepakt.

Denk ook hier eens over na ...

Nederland heeft wetten, misschien wel 100.000, of zelfs een miljoen waar we ons aan moeten houden. God heeft slechts een paar honderd geboden, het zijn er maar een tiental meer dan waar de meeste Christenen zich aan houden.

Stel je voor dat je een wet overtreedt; dat je bijvoorbeeld verraad pleegt.

(Vanuit Bijbels oogpunt, achter andere landen/goden aangaan)

Je wordt dan in de gevangenis gezet in afwachting van de doodstraf, omdat verraad wordt bestraft met de dood.

(Op dezelfde manier bevat de Wet van God, die zonde definieert, ook een wet die je doodt.

Dit is volgens Paulus de wet van zonde en dood)

Pas op het moment dat de wet je wordt voorgelezen, en je door deze wet wordt veroordeeld, beseft je

dat je absoluut schuldig bent onder die wet, en je nu onder de vloek / gebondenheid / gevangenis (of de straf) staat, en dat het gericht eerlijk zal zijn.

Je bent nu onder de straf (de vloek/gebondenheid/gevangenis) van de wet (*de wet van zonde en dood*). Buiten de cel staat een bewaker (*paidagogos*), die het gezag van de wet vertegenwoordigt, terwijl jij wacht op je doodvonnis.

Op dat moment kom je tot het besef, dat je alleen onder de wet (of de straf van de wet) uitkomt, als de Koning je gratie/ genade schenkt.

(in dit voorbeeld, is de Koning een metafoor voor JHWH)

De Koning zegt dat zijn wegen goed zijn en dat de grondwet goed is, en hij vraagt je geloof te hebben in zijn macht om je door zijn genade te redden.

Hij zegt daarbij wel dat Hij vervolgens van jou verwacht dat je Zijn woord of grondwet (wet) zult gaan gehoorzamen, Hem lief zult hebben en in Hem zult geloven. Hij zegt dat Hij je een juridisch adviseur (Heilige Geest) zal geven om je alles te leren over Zijn wegen in de Torah.

Je stelt dan je vertrouwen in de Koning en je beoefent, of bewijst je geloof /vertrouwen, door oprecht te proberen om gehoorzaam te zijn aan de grondwet (wet) van Zijn volk (Israël), waarvan staat dat die goed en perfect is. Dit betekent niet dat je de wet perfect uitvoert, maar je hebt een verlangen om de Wet van God te doen, uit respect en liefde voor Degene die je heeft vergeven.

Je bestudeert zijn grondwet met behulp van de juridisch adviseur, die je alle dingen leert.

Je bent niet langer onder de wet (van zonde en dood), maar onder de genade.

Pas toen het doordrong wat de straf op wetsovertreding was, wist je dat je in geloof moest uitstrekken (je werd begeleid) om de genade van de Koning te aanvaarden. De straf van de wet deed haar werk door jou te wijzen op degene die je zou kunnen vergeven en je naar de goede weg zou leiden. Je bent nu blij en dankbaar dat je onder de genade bent en je toont je respect en liefde voor de Koning door te leren hoe je zijn wetten kunt houden.

Degenen die denken dat de "leermeester" de "Wet van God" is, en op grond daarvan zeggen dat de "Wet van God" niet langer nodig en geldig is als je tot geloof bent gekomen, moeten een groot aantal tegenstrijdigheden in de Schrift oplossen.

Romeinen 3:31

Doen wij dan door het geloof de Wet teniet? Volstrekt niet, maar wij bevestigen (voortzetten)(histemi) de Wet.

Romeinen 7:22

Want naar de innerlijke mens verheug ik mij in de Wet van God.

Mattheüs 5:17 (dit is onze Messias die spreekt)

Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te schaffen, maar te vervullen.

Mattheüs 5:18

Want, voorwaar, Ik zeg u: Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet één jota of één tittel van de Wet voorbijgaan, totdat het alles (Wet en Profeten) geschied is.

En wij weten dat nog niet alle Profeten vervuld zijn. Er is nog profetie die moet worden vervuld.

Mattheüs 5:19

Wie dan een van deze geringste geboden afschaft en de mensen zo onderwijst, zal de geringste genoemd worden in het Koninkrijk der hemelen; maar wie ze doet en onderwijst, die zal groot genoemd worden in het Koninkrijk der hemelen.

Psalm 1:2

maar die zijn **vreugde vindt in de Wet van (JHWH) de HEERE** en Zijn Wet dag en nacht overdenkt.

Psalm 119:35

Doe mij treden op het pad van Uw geboden, want daarin vind ik vreugde.

Spreuken 29:18

Als er geen visioen is, raakt een volk losgeslagen, **maar welzalig is hij die zich houdt aan de Wet.**

We gaan verder...

Galaten 3:26-29

...Want u bent allen kinderen van God door het geloof in (de Messias Jesjoea) Christus Jezus. Want u allen die in Christus gedoopt bent, hebt zich met Christus bekleed. Daarbij is het niet *van belang* dat men Jood is of Griek; daarbij is het niet *van belang* dat men slaaf is of vrije; daarbij is het niet *van belang* dat men man is of vrouw; want allen bent u één in (de Messias Jesjoea) Christus Jezus. En als u van Christus bent, dan bent u Abrahams nageslacht en overeenkomstig de belofte erfgenamen.

Paulus herhaalt zichzelf hier, en zegt dat het model van redding altijd hetzelfde is geweest, en dat er in deze zaak nooit enig verschil is geweest tussen Jood of Griek. Eerst komen we tot geloof, dan volgt de gehoorzaamheid, niet voor redding, maar omwille van onze redding.

Galaten 4:1-7

Ik zeg echter: Zolang de erfgenaam een onmondig kind is, verschilt hij in niets van een slaaf, hoewel hij heer is van alles; maar hij staat onder voogden en beheerders, tot het tijdstip dat de vader van tevoren heeft bepaald. Zo waren ook wij, toen wij nog onmondige kinderen waren, als slaven onderworpen aan de grondbeginselen van de wereld. Maar toen de volheid van de tijd gekomen was, zond God Zijn Zoon uit, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet, om hen die onder de wet waren, vrij te kopen, opdat wij de aanneming tot kinderen zouden ontvangen. Nu, omdat u kinderen bent, heeft God de Geest van Zijn Zoon uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader! Dus nu bent u geen slaaf meer, maar een zoon; en als u een zoon bent, dan bent u ook erfgenaam van God door Christus.

Hier zien we dat Paulus aangeeft dat we vóóordat we geloofden, slaven waren van de wereld ... de grondbeginselen van de wereld. Dit zijn de ideeën, filosofieën, en de waarden van de wereld, die ons ook in gebondenheid brengen. Jesjoea kwam om ons te verlossen van die gebondenheid. Jesjoea werd geboren uit een vrouw die in dezelfde omstandigheden verkeerde als alle mensen, geboren onder de wet van zonde en dood. Door Jesjoea werden we uit deze wereld geadopteerd als kinderen van onze Schepper ... en dus ook erfgenamen van de belofte.

Dan komen we op het volgende vers dat vaak wordt aangehaald om te bewijzen dat Paulus

onderwijst om de Wet van God niet te houden.

Galaten 4:9 – Bestaat de "Wet van God" uit “Zwakke en Armzalige Elementen?”

Galaten 4:8-11 wordt vaak gebruikt als bewijs dat gelovigen niet langer al de geboden van God hoeven te houden, in het bijzonder Zijn Sabbatten en feestdagen. De context dwingt ons tot enkele absurde vragen. Let op de tekst die we hier vet gemarkeerd hebben ...

Galaten 4:8-11

Maar destijds, **toen u God niet kende**, diende u hen die van nature geen goden zijn; en nu u God kent, ja wat meer is, door God gekend bent, **hoe kunt u weer terugkeren naar de zwakke en arme grondbeginselen**, die u weer van voren af aan wilt dienen? **U houdt zich aan dagen, maanden, tijden en jaren**. Ik vrees voor u dat ik mij misschien tevergeefs voor u heb ingespannen.

Zijn de Sabbatten en feestdagen "zwakke en armzalige elementen?"

Zijn de Sabbatten en de feestdagen van de Heer "grondbeginselen van de wereld", die ons in "gebondenheid" plaatsen?

En nog belangrijker, leert de Schrift ons dat de "Wet van God" gebondenheid is?

Dat zijn de vragen die we onszelf moeten stellen en moeten toetsen aan de Schrift. Deze vragen dwingen ons om de omliggende context toe te passen en te onderzoeken, in plaats van de tekst vanuit ons eigen vooroordeel uit te leggen.

Eerst moeten we de context bepalen.

Galaten 4:3

Zo waren ook wij, toen wij nog onmondige kinderen waren, als **slaven onderworpen aan de grondbeginselen van de wereld**.

Galaten 4:3 geeft duidelijk aan dat de context hier de "*grondbeginselen van de wereld*" zijn.

Dus moeten we over deze belangrijke vraag nadenken...

Kunnen de verzen 4:9-10 verwijzen naar de "Wet van God" (sabbatten en Feestdagen)?

Als de "Wet van God" werelds is, in plaats van Geestelijk, dan zou dat kunnen.

Echter:

Romeinen 7:14

Want wij weten dat de Wet geestelijk is, maar ik ben vleeselijk, verkocht onder de zonde.

Alleen al vanuit deze tekst weten we dat Galaten 4:9-10 niet over de "Wet van God" kan gaan.

Echter, we hoeven hier niet te stoppen. Er is veel meer context waaruit we kunnen putten om echt te begrijpen wat Paulus hier onderwijst.

Is de Wet van God gebondenheid?

1) In de verzen 1-6 staat duidelijk dat we voor Christus, in gebondenheid leefden onder de grondbeginselen van de wereld (niet in gebondenheid onder de "Wet van God", zoals sommigen onderwijzen).

De Wet van God is niet van de wereld, en de Wet van God kan niet tegelijk vrijheid en gebondenheid worden genoemd zonder dat er een Schriftuurlijke tegenstelling wordt gecreëerd.

Psalm 119:44-45

Dan zal ik steeds **Uw Wet in acht nemen**, voor eeuwig en altijd. Ik zal wandelen op **ruime baan**, omdat ik Uw bevelen gezocht heb.

Jacobus 1:25

Hij echter die zich in **de volmaakte Wet verdiept, die van de vrijheid**, en daarbij blijft, die zal, omdat hij niet een vergeetachtig hoorder geworden is, maar een dader van het werk, zalig zijn in wat hij doet.

Wat is de "volmaakte" Wet die we volgens Jacobus moeten doen en waarnaar hij verwijst in de Schrift?

Psalm 19:78

De Wet van (JHWH) de HEERE is volmaakt, ...

Paulus noemt de wegen van de wereld gebondenheid, niet de wegen van God.

Gods wegen (Zijn Wet) zijn vrijheid van menselijke wegen (of wereldse wegen), in die zin dat Gods wegen apart gezet (heilig) zijn van wereldse wegen (gebondenheid).

De enige mensen in de hele Schrift die Gods wegen maar gebondenheid durfden te noemen en weigerden om zich eraan te houden, waren de mensen op wie Hij boos werd. Houd dat in gedachten.

Over de mensen die gehoorzaam zijn aan Zijn wegen, Zijn pad (Psalm 119) wordt gezegd dat ze naar Zijn eigen hart zijn. (Handelingen 13:22).

Gods wegen zijn vrijheid van wereldse wegen. We worden "opgeroepen" om niet van de wereld te zijn. Het is eigenlijk heel simpel. Als we op een wereldse manier willen leven, gaan we eigenlijk terug naar Egypte, terug naar gebondenheid.

2) (verzen 8-19) Hier gaat het vaak helemaal mis. De fout kan echter eenvoudig worden weerlegd en de waarheid wordt dan onmiskenbaar. Vaak worden de verzen 8-19 gebruikt om aan te tonen dat we Gods feestdagen en sabbatten (9-10) niet meer hoeven te houden. Lees het opnieuw, en let op de vetgedrukte woorden.

Galaten 4:8-20

Maar destijds, **toen u God niet kende**, diende u hen die van nature geen goden zijn; en **nu u God kent**, ja wat meer is, door God gekend bent, hoe **kunt u weer terugkeren naar de zwakke en arme grondbeginselen**, die u weer van voren af aan wilt dienen? **U houdt zich aan dagen, maanden, tijden en jaren**. Ik vrees voor u dat ik mij misschien tevergeefs voor u heb ingespannen.

Wees zoals ik, want ook ik ben zoals u, **broeders**; ik smee het u! U hebt mij in geen enkel opzicht onrecht aangedaan. U weet toch dat ik u de eerste keer het Evangelie heb verkondigd in lichamelijke zwakheid. En *toch* hebt u mijn beproeving, die in mijn lichaam *plaatsvond*, niet veracht of verafschuwde, maar ontving u mij als een engel van God, *ja*, als Christus Jezus. Waarin prees u zich dan gelukkig? Want ik *kan* van u getuigen dat u, zo mogelijk, uw ogen zou hebben uitgerukt en aan mij gegeven zou hebben. Ben ik dan uw vijand geworden door u de waarheid te zeggen?

Zij beijveren zich niet met goede *bedoelingen* voor u, maar zij willen ons uitsluiten, opdat u zich voor hen zou beijveren. Nu is zich te beijveren voor het goede altijd goed, en niet alleen als ik bij u ben, mijn lieve kinderen, van wie ik opnieuw in barensnood ben totdat Christus gestalte in u krijgt. Ik wilde echter *wel* dat ik nu bij u was en op een andere toon kon spreken, want ik ben in twijfel over u.

Laten we een lijst maken van de belangrijke punten uit deze verzen (Galaten 4:8-20):

1. Paulus heeft het hier tegen heidense bekeerlingen.
2. Ze waren gewend om andere goden te dienen.
3. Nu kennen ze de ware God.
4. Ondanks dat, GAAN ze TERUG naar ZWAKKE EN ARME GRONDBEGINSELEN die hoorden bij de goden die ze dienden.
5. En dus VERLANGEN ZE OPNIEUW naar de GEBONDENHEID aan de goden die ze eerst dienden.
6. Ze KEREN TERUG naar het houden van bepaalde dagen, maanden en jaren, die verbonden zijn met de goden die ze dienden.

Misschien heeft dit de verwarring weggenomen, maar laten we er wat dieper op ingaan.

Nogmaals, het gaat allemaal om de context en hoe we de Schrift interpreteren met de Schrift, niet vanuit onze vooringenomenheid.

Vaak wordt bij het lezen van deze verzen veronderstelt, en dat is de wortel van het probleem, dat de dagen, maanden en jaren waar over wordt gesproken, Gods feestdagen, sabbatten, etc. uit Leviticus 23 zijn.

Dat veroorzaakt het typische hedendaagse vooroordeel die meestal in deze tekst wordt gelezen.

Het komt zelden bij iemand in gedachten dat de heidenen ook dagen, maanden en jaren hielden ter er van hun zonnegoden, voordat ze tot geloof kwamen in de Ware God.

Als ons gevraagd wordt welke feestdagen gebondenheid waren; Gods heilige (apart gezette) dagen of de zonnegodverering, wat zou dan het juiste antwoord zijn?

Welke heilige dagen zijn gebondenheid, de wereldse zonnegodcultus, of de heilige feesten van onze Schepper?

Wat staat er in de tekst?

Een vraag: Hoe kunnen Grieken, die gewend waren om valse goden te aanbidden (met hun eigen zonnegod feesten en gewoontes), en die nu de ware God aanbidden (vers 9), op één of andere manier terug keren naar het houden van Gods Feestdagen?

Die vraag is lastig te beantwoorden, of niet?

Hoe kunnen ze teruggaan naar iets wat ze nooit hebben gedaan? Zie je hoe het paradigma dat de context negeert, valse aannames brengt die niet standhouden als ze worden getoetst?

Nog een vraag; Hoe kunnen Grieken teruggaan naar "*zwakke en arme grondbeginselen*," zelfs als we per abuis de zwakke en arme grondbeginselen aan God toeschrijven?

Die vraag is ook moeilijk te beantwoorden, of niet?

We hebben het over Grieken. Als ze teruggaan, dan gaan ze naar iets waar ze volgens de Schrift vandaan kwamen, namelijk een aanbiddingscultus voor afgoden (vers 8). Denken we dat valse goden geen eigen feestdagen hebben? Die hebben ze zeker.

In feite hebben wij diezelfde heidense zonnegod dagen en cultische tradities behouden in de vorm van Kerst en Pasen. Wil je daar meer over weten, bekijk dan onze studie "[Zonnebrand](#)." Nogmaals, de typische vooroordelen en aannames doorstaan de toets niet zodra de context wordt onderzocht.

De Galaten werden van alle kanten beïnvloed. Enerzijds de "Besnijdenis partij" die hen probeert te dwingen om de Wet van God en de mondelinge leer (de Talmoad) te houden, als middel tot redding en niet uit gehoorzaamheid.

Dat is één probleem. Dan zijn er de Galaten die terugkeerden naar hun oude feestdagen en tradities, waarschijnlijk onder druk van onbekeerde vrienden en familie.

Het feit dat de Galaten plotseling alle feestdagen en gebruiken van hun valse god (zonnegod) moesten opgeven om zich te richten op Gods feestdagen zal niet makkelijk zijn geweest! Ze moesten tradities en speciale dagen achter zich laten, die tot hun culturele opvoeding behoorden, en die familieleden en vrienden waarschijnlijk nog steeds hielden. De Galaten probeerden van twee walletjes te eten; Gods dagen en de zonnegod aanbiddingsdagen. Ze probeerden mensen te behagen ten koste van Gods Woord.

Galaten 1:10

Want ben ik nu bezig mensen te overtuigen, of God? Of probeer ik mensen te behagen? Als ik immers nog mensen behaagde, zou ik geen dienstknecht van Christus zijn.

Dit is niet de eerste keer dat dit gebeurt in de Schrift, en God heeft het nooit acceptabel gevonden. Als je geïnteresseerd bent, kan eenvoudig encyclopedisch onderzoek aan het licht brengen welke dagen heilig waren in de zonnegodcultus, en ook welke tradities daarbij hoorden.

Handelingen 15:20 is het bewijs dat de mensen in Galatië terug keerden naar de tempelcultus die gebruikelijk waren binnen hun cultuur.

Handelingen 14:26

En daarvandaan voeren zij naar Antiochië, waar zij aan de genade van God opgedragen waren voor het werk dat zij volbracht hadden. (Galatië)

Handelingen 15:20

maar aan hen moet schrijven dat zij zich **dienen te onthouden van de dingen die door de afgoden besmet zijn, van ontucht, van het verstikte en van bloed.** (tradities uit de zonnegodcultus)

Een vraag: Sinds wanneer noemt de Schrift Gods Feestdagen en sabbatten "zwakke en arme grondbeginselen"?

Kwam dat concept van mensen of uit de Schrift?

Noemde Paulus de leringen en doctrines van mensen niet gebondenheid, en de grondbeginselen van de wereld de zwakke en arme elementen?

Ging Jesjoea (Jezus) ook niet tegen deze dingen in? (Markus 7; Mattheüs 23)? Jesjoea (Jezus) bracht zijn hele bediening door met onderwijzen, berispen, en corrigeren vanuit de Wet van Mozes, en nu zeggen wij dat het slecht is om die te houden?

Overweeg dit eens, de Galaten werd verteld dat zij zouden worden gered als ze zich lieten besnijden. Dus, nadat ze besneden waren (de redding gegarandeerd, toch?) vonden ze het geen probleem om toe te geven aan de druk van vrienden en familie om de in hun samenleving gangbare feestdagen ter ere van de zonnegod weer te vieren.

Maar, Paulus zegt dat zij NIET TERUG moeten KEREN naar de feestdagen van valse zonnegoden.

Galaten 4:21-23 – Stellen we ons vertrouwen op God of in mensen?

Dit gedeelte is afkomstig van Brad Scott, met toestemming van Brad Scott van Wildbranch Ministries www.wildbranch.org

Er wordt vaak gezegd dat deze allegorie duidelijk aantoont dat de Wet van God gebondenheid is, en niet alleen terzijde moet worden geschoven, maar ook weggegooid moet worden, en dat mensen die verlangen om de Wet van God te gehoorzamen kinderen van Hagar zijn. Maar is dat de achtergrond van wat Paulus onderwijst?

In de eerste vier en een half hoofdstukken van dit boek hebben we geleerd dat verlossing en het zoonschap niet worden verkregen door gehoorzaamheid aan de Wet van God, of welke wet dan ook. We hebben dat al heel vaak vastgesteld. De focus van het erfrecht, het zaad, en de relatie gaan vooraf aan de allegorie van Hagar en Sarai. De mens wordt gered door genade door geloof, en dat geschenk van God vestigt de relatie.

Erfrecht, dat wil zeggen de belofte, kan alleen worden verkregen door middel van relatie. Wil je deze vraag in gedachten houden als we deze gedeelten bestuderen? "Wanneer begon die relatie?"

Galaten 4:21-23

Zeg mij, u die onder de Wet wilt zijn, luistert u niet naar de Wet? Want er staat geschreven dat Abraham twee zonen had, een van de slavin, en een van de vrije. Maar hij die van de slavin was, is naar het vlees geboren, hij echter die van de vrije was, door de belofte.

Eén van de twee sleutelverzen is vers 21. Wie zijn het die verlangen om onder de wet te zijn? ... en is het verlangen om de Wet van God te gehoorzamen hetzelfde als 'onder de wet' zijn?

Dit is één van die momenten waarop het goed zou zijn om de zaken die we meermalen hebben besproken in Romeinen te bestuderen, omdat het zesde hoofdstuk van Romeinen ons de definitie geeft van 'onder de wet' zijn. Op dit moment volstaan we echter met de betekenis van "onder de wet" als 'het onder de heerschappij zijn van de zonde', in Romeinen 6:6 ook wel de 'oude mens' genoemd.

Mensen die verlangen om onder de wet te zijn, proberen om gerechtigheid tot stand te brengen zonder vertrouwen en relatie door geloof.

Ze doen het alleen op basis van gehoorzaamheid aan de Wet.

Zoals we zullen zien, kan het verbond op de berg Sinaï niet op zich staan, immers dat verbond kan de mens niet redden noch verzoenen. Paulus vertelt hen, die onder de wet willen zijn, dat er in de Wet staat dat ze geen erfgenamen van de belofte kunnen worden door gehoorzaamheid aan de Wet.

Hij toont dit aan door een allegorie te gebruiken. Hij maakt daarbij gebruik van twee zeer bekende vrouwen en een man uit de Schrift: Hagar, Sara en Abraham.

Het is absoluut noodzakelijk om het verhaal van deze drie te kennen, want hun daden vormen de basis voor deze vergelijking.

Het verhaal staat in Genesis 16 t/m 21 en gaat over de belofte van God aan Abraham en Sara, dat ze, ondanks hun hoge ouderdom, een kind zullen krijgen, dat het zaad van de vrouw zal dragen, dat hij het eeuwige verbond zal doorgeven, en dat zijn zaad een veelheid van naties zou voortbrengen. Abraham en Sara waren al van het zaad van de vrouw door hetzelfde eeuwige verbond van het geloof. (hierover later meer)

Naarmate de tijd verstreek, begonnen Abraham en Sara hun vertrouwen in de woorden van God te verliezen en probeerden ze zelf deze belofte te vervullen door hun eigen werken op hun eigen manier.

Abraham, in een vergelijkbare situatie als Adam in de tuin, luistert naar zijn vrouw, vertrouwt niet op God en verwekt een kind, Ismaël, bij de slavin Hagar.

Deze zoon, die was verwekt door werken in plaats van vertrouwen, kon niet de erfgenaam van Abraham worden, omdat hij niet verwekt was door de relatie van vertrouwen, of door geloof.

Het zaad van het geloof was door Izaäk omdat zijn geboorte het resultaat was van het vertrouwen van Abraham en Sara in hun 'Vader' God, kinderen van het geloof worden verwekt door kinderen van het geloof. Een erfenis kan je niet verdienen, die krijg je door geboorte of door een belofte.

Galaten 4:24–26

Deze dingen hebben een zinnebeeldige betekenis; want deze vrouwen zijn de twee verbonden: het ene, *dat* van de berg Sinaï, dat *kinderen* voortbrengt voor de slavernij, dat is Hagar. Want deze Hagar is de berg Sinaï in Arabië, en komt overeen met het huidige Jeruzalem, *dat* met haar kinderen in slavernij is. Maar het Jeruzalem dat boven is, is vrij, en dat is de moeder van ons allen.

Het verschil tussen Hagar en Sara is de basis voor de twee verbonden. Het verbond op de berg Sinaï is duidelijk een verwijzing naar de Wet van Mozes. Het verbond waar hier naar wordt verwezen staat in: Exodus 19:5

Nu dan, als u nauwgezet Mijn stem gehoorzaamt en Mijn verbond in acht neemt, dan zult u uit alle volken Mijn persoonlijk eigendom zijn, want heel de aarde is van Mij.

Het verbond begint met het Hebreeuwse woord (ve'atah).

Dit woord betekent 'voortaan' of 'vanaf dit punt'. Het volgt op de proclamatie van God dat de kinderen van Israël, door hun vertrouwen in de relatie die bij het Pascha werd ingesteld, nu gedragen worden op arendsvleugels en bij God zelf gebracht zijn.

Als je het verbond, dat gegeven is op de berg, aandachtig leest, zul je zien dat hierin geen redding of verlossing wordt gevonden, maar slechts een belofte dat de kinderen van Israël zullen worden gekoesterd boven alle andere mensen op de aarde, als gevolg van gehoorzaamheid. Als eerst de verbondsrelatie van vertrouwen wordt gevestigd, dan zal gehoorzaamheid aan de Wet, gegeven op de berg Sinaï, je onderscheiden van alle andere volkeren.

Als de Wet van Mozes wordt nagestreefd zonder relatie, dan zal het natuurlijke gevolg gebondenheid zijn, omdat je op zoek gaat naar gerechtigheid buiten de relatie om. En niet omdat de Wet van zichzelf gebondenheid is, maar omdat we falen ons aan de Wet te houden.

DE WET HEEFT ISRAËL NIET UIT EGYPTES BEVRIJD ! De Wet werd gegeven nadat ze bevrijd waren, en nadat de relatie, die gebaseerd is op vertrouwen, was gevestigd.

Hetzelfde patroon is vanaf het begin geïntroduceerd. Adam is geschapen als 'zoon van God' en kreeg vervolgens regels.

Noach vond 'genade' in de ogen van God en kreeg vervolgens de opdracht om een ark te bouwen.

Abraham 'geloofde' in God en kreeg vervolgens het verbond van de besnijdenis.

Heel simpel, het verbond in Exodus 19:5 is een belofte dat Israëls gehoorzaamheid aan de stem van God hen zal scheiden van alle andere volkeren van de wereld, punt uit!

Werken van de Wet op zich kunnen niet bevrijden. Als je voor je redding vertrouwt op het verbond, gegeven op deze berg, waarvoor het nooit is bedoeld, dan ben je in gebondenheid, want je kunt er niet aan voldoen.

De eerste fout met betrekking tot dit gedeelte van de Schrift wordt gemaakt door ten onrechte aan te nemen dat het verbond op de berg Sinaï Gods manier was om Israël te 'redden'.

De tweede fout vinden we in de vooronderstelling dat het andere verbond een 'Nieuw Verbond' is.

Dit is een zeer tragische blunder, want er is helemaal geen verwijzing naar het 'Nieuwe Verbond'.

Er is ook geen verwijzing naar het Nieuwe Testament.

Paulus leert hier een vergelijking tussen de slavin en de vrije vrouw.

Er was een belofte gegeven aan Abraham en Sara, dat ze, als ze naar het Woord van God zouden luisteren, een kind zouden verwekken, wiens zaad een menigte van volkeren zou voortbrengen.

Deze belofte werd gedaan NADAT Abraham en zijn vrouw 'geloofden' tot gerechtigheid.

Abraham en Sara hadden al een relatie gevestigd, die gebaseerd was op geloof in God. Een relatie was gebaseerd op vertrouwen, de andere niet.

Merk op dat in Galaten 4:25 een andere vergelijking wordt getrokken in deze allegorie. Hagar en de berg Sinaï zijn synoniem aan het Jeruzalem DAT NU IS (namelijk in de 1e eeuw).

Een vluchtige lezing van de evangeliën zal onthullen dat het Jeruzalem in de tijd van Jesjoea (Jezus) werd gedomineerd door de Farizeeën en Sadduceeën: twee 'Joodse' sekten die de essentie laten zien van wat de berg Sinaï, zonder relatie, produceert.

Denk aan de dingen, die we eerder hebben besproken over de “Besnijdenis partij” en je zult zien hoe dat hier allemaal van toepassing is op de discussie van Paulus.

De basis voor het burgerschap van het 'koninkrijk der hemelen' was niet meer geworteld in het verlossende bloed van het offer, maar in het strikt vasthouden aan de rabbijnse uitleg van de Wet, wetticisme.

In vers 26 krijgen we meer informatie. De tweede van de twee verbonden wordt vergeleken met het Jeruzalem van boven, de moeder van ons allen. Wat is het Jeruzalem van boven, de moeder van ons allen? We kunnen daarover lezen in Hebréeën 12:22-23.

Maar u bent genaderd tot de berg Sion en tot de stad van de levende God, tot het HEMELSE JERUZALEM en tot tienduizendtallen van engelen, tot een feestelijke vergadering en de gemeente van de eerstgeborenen, die in de hemelen opgeschreven zijn, en tot God, de Rechter over allen, en tot de geesten van de rechtvaardigen, die tot volmaaktheid zijn gekomen ...

Dit Jeruzalem van boven is een plaats tot waar het publiek van de schrijver is TOEGETREDEN en deel van is. Dit sluit perfect aan op Efeze 2:19-22, waar ons wordt verteld dat de gelovigen uit de heidenen deel zijn geworden van iets dat al bestond.

Dit Jeruzalem van boven is de 'moeder' van ons allemaal. Dit, in context, zou verwijzen naar de 'moeder' van allen die geloven. Paulus vertelt ons dat Sara, degene die van Israël was door het geloof en vertrouwen, een verbond vertegenwoordigt van voor de berg Sinaï dat van boven kwam. Wij geloven dat deze 'moeder' een verwijzing is naar de vrouw van het 'zaad van de vrouw' in Genesis 3:15. Het zaad, zoals gedefinieerd door Jesjoea, is het Woord van God, en Eva vertegenwoordigt allen die dat zaad dragen.

Dit is het zaad van het geloof, een zaadje, geplant door geloof, dat iemand tot een kind van God maakt. Het 'zaad van de vrouw' werd gegeven vanaf het begin en we weten uit Galaten 3:16, uit ditzelfde boek, dat er altijd slechts ÉÉN ZAAD was, is en zal zijn.

Het is het zaad dat de Vader/Zoon relatie vestigt, die de erfenis mogelijk maakt. Het zaad kan niet worden ontvangen door werken, maar door vertrouwen/geloof, gevolgd door gehoorzaamheid aan de Wet, als bewijs van dit vertrouwen en geloof. Het is verbijsterend waarom dit voor de meeste 'Christenen' zo moeilijk is om te zien.

Wij denken dat het verbond van boven er al vanaf het begin was, en altijd Gods geschenk is geweest aan de mens. Het wordt altijd geïnitieerd door het vertrouwen in de Gever.

De Wet is een verbond dat voorafgegaan wordt door dit vertrouwen, en nooit was ontworpen om dat eenvoudige vertrouwen te vervangen.

Als relatie wordt gezocht door middel van de berg Sinaï, dan zou het Pascha tevergeefs zijn.

Eerst het Pascha, DAN de berg Sinai.

De allegorie die Paulus hier gebruikt past perfect in het thema van dit hele boek.

Verlossing en relatie worden enkel gevonden in het geloof in God, en zijn altijd al het begin geweest van een leven dat aan Hem is toegewijd. Paulus verraadt met deze allegorie niet de context van de Galatenbrief. De focus is verlossing. Als je het verbond op de berg Sinai vermengt met vertrouwen om zo verlossing te verkrijgen, dan ben je nog altijd vervloekt. Met betrekking tot verlossing, moeten ze gescheiden worden, ze kunnen niet naast elkaar bestaan. Bij een allegorie gaat het erom dat de allegorie in zijn allegorische context blijft.

Galaten 5:1 - Is de Wet van God "Gebondenheid" of "Vrijheid?"

Op het eerste gezicht lijkt deze vraag misschien absurd. Zou God ons "gebondenheid" hebben gegeven en dan vervolgens verklaren dat als we gehoorzamen zijn aan deze "gebondenheid" we gezegend zullen worden, en als we ongehoorzaam zijn aan deze "gebondenheid" we onder de vloek van een tweede dood vallen (Deuteronomium 11:26-29)? Vinden we ook maar één vers in de hele Schrift waar staat dat de Wet van God gebondenheid is? Nee, dat vinden we niet. In feite vinden we het tegenovergestelde.

Nogmaals,

Psalm 119:44-45

Dan zal ik steeds Uw Wet in acht nemen, voor eeuwig en altijd. Ik zal wandelen op **ruime baan**, omdat ik Uw bevelen gezocht heb.

Psalm 119:47

Ik verblijd mij in Uw geboden, die ik liefheb.

Jacobus 1:25

Hij echter die zich in **de volmaakte Wet verdiept, die van de vrijheid**, en daarbij blijft, die zal, omdat hij niet een vergeetachtig hoorder geworden is, maar een dader van het werk, zalig zijn in wat hij doet.

Dus als de Wet van God vrijheid is, hoe kunnen we het dan ook gebondenheid noemen?

Goede vraag. Dat kunnen we simpelweg niet, ten minste niet als we in onze doctrine en theologie overduidelijke tegenstrijdigheden willen voorkomen.

Dus wat bedoelt Paulus in Galaten met gebondenheid? Paulus zegt dat gebondenheid door valse leraren werd gebracht ...

Galaten 2:4

En *dat* ter wille van de binnengedrongen **valse broeders**, die waren binnengeslopen om onze vrijheid, die wij in Christus Jezus hebben, te bespioneren, om ons **tot slaven te maken**.

...die de "grondbeginselen van de wereld" onderwezen...

Galaten 4:3

Zo waren ook wij, toen wij nog onmondige kinderen waren, als **slaven onderworpen aan de grondbeginselen van de wereld**.

...en rechtvaardiging door de Wet van God...

Galaten 2:16

weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de Wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de Wet. Immers, uit werken van de Wet **wordt** geen vlees **gerechtvaardigd**.

...in plaats van gehoorzaamheid aan de Wet van God...

Galaten 6:13

Want **ook zij die besneden zijn, nemen zelf de Wet niet in acht**, maar zij willen dat u besneden wordt om zich te kunnen beroemen op uw vlees.

...en dus brengen deze valse leraren ons af van de ware vrijheid...

Galaten 5:1

Sta dan vast **in de vrijheid** waarmee **Christus** ons vrijgemaakt heeft, en laat u **niet weer met een juk van slavernij** belasten.

De valse leraren waren de mensen die de Wet van God niet hielden (door ongehoorzaamheid) en er tegen onderwezen. **Zo werden de Galaten een valse doctrine onderwezen en werden verteld om de Wet van God te houden voor redding.**

We hebben al uitgelegd dat de valse leraren ("Besnijdenis partij"- Galaten 2:7-12; 5:12 en "Werken van de Wet "- Galaten 2:16; 3:2 3:5, 3:10) een doctrine ("mondelijke leer") onderwezen, die heidenen opdroeg om zich te laten besnijden, om daardoor gerechtvaardigd (gered) te worden.

De gebondenheid waarin de Galaten verstrikt waren, waren valse leringen en overtuigingen van mensen. En Paulus gebruikt het woord "opnieuw".

Als met "gebondenheid" de Wet van God wordt bedoeld, hoe kunnen bekeerde heidenen dan worden teruggebracht in die "gebondenheid", ze waren toen immers niet bekend met de Wet van God? Dat is onmogelijk. Als we de context lezen, moeten we begrijpen dat dit valse leraren waren, die onderwezen tegen de Wet van God, door middel van hun eigen tradities en doctrine.

We weten dat ze de Wet van God niet rechtmatig, maar verkeerd gebruikten. We moeten de Wet van God houden als liefde betoon aan God, niet om daarmee onze redding te verdienen.

Johannes 14:15

Als u Mij liefhebt, neem *dan* Mijn geboden in acht.

Johannes 14:21

Wie Mijn geboden heeft en die in acht neemt, die is het die Mij liefheeft, en wie Mij liefheeft, hem zal Mijn Vader liefhebben; en Ik zal hem liefhebben en Mijzelf aan hem openbaren.

Johannes 14:23-24

Jesjoea antwoordde en zei tegen hem: Als iemand Mij liefheeft, zal hij Mijn woord in acht nemen; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen naar hem toe komen en bij hem intrek nemen. Wie Mij niet liefheeft, neemt Mijn woorden niet in acht; en het woord dat u hoort, is niet van Mij, maar van de Vader, Die Mij gezonden heeft.

Johannes 15:10

Als u Mijn geboden in acht neemt, zult u in Mijn liefde blijven, zoals Ik de geboden van Mijn Vader in acht genomen heb en in Zijn liefde blijf.

1 Johannes 2:4-5

Wie zegt: Ik ken Hem, en Zijn geboden niet in acht neemt, is een leugenaar en in hem is de waarheid niet. Maar ieder die Zijn woord in acht neemt, in hem is werkelijk de liefde van God volmaakt geworden. Hierdoor weten wij dat wij in Hem zijn.

1 Johannes 5:3

Want dit is de liefde tot God, dat wij Zijn geboden in acht nemen; en Zijn geboden zijn geen zware last.

2 Johannes 1:6

En dit is de liefde, dat wij wandelen naar Zijn geboden.

We moeten gehoorzaam zijn aan de Wet van God *vanwege* onze redding, niet *voor* onze redding.

1 Johannes 4:19

Wij hebben Hem lief (gehoorzaamheid aan de Wet zoals we net zeiden), omdat Hij ons eerst liefhad. (genade).

Gehoorzaamheid is simpelweg het bewijs van ons geloof (Jacobus 2:26).

Paulus probeerde eigenlijk om de Galaten door het geloof terug te brengen naar de genade van God, en te onderwijzen tegen de fout om de Wet van God voor je redding te houden. Nergens in de hele Galatenbrief onderwijst Paulus tegen het houden van de Wet van God uit gehoorzaamheid. Als hij dat wel zou doen, dan zou hij zichzelf, Jesjoea (Jezus), en de talloze verzen in de Schrift tegenspreken.

Gaat het houden van de Wet van God in tegen de genade? Wat bedoelde Paulus toen hij de Galaten beschuldigde dat ze weggefallen waren uit de genade? Wat hebben ze gedaan? Hoe wordt onze Verlosser nutteloos gemaakt?

We gaan verder in Galaten ...

Vergeet niet dat de Besnijdenis partij de besnijdenis onderwees als middel tot redding.

Galaten 5:2-3

Zie, ik, Paulus, zeg u dat, als u zich laat besnijden, Christus u van geen nut zal zijn. En nogmaals betuig ik aan ieder mens die zich laat besnijden, **dat hij verplicht is de hele Wet te onderhouden.**

Dus, als iemand wordt besneden tot redding, dan herinnert Paulus hem eraan dat hij de gehele Wet perfect moet houden om gered te worden door de Wet van God.

Degenen die leren en praktiseren dat de besnijdenis je naar je redding leidt, proberen zichzelf te rechtvaardigen tot redding en proberen de genade te omzeilen.

Galaten 5:4

U bent van Christus losgeraakt, u die **door de Wet gerechtvaardigd wilt worden; en daarmee bent u uit de genade gevallen.**

Paulus zei niet dat besnijdenis verkeerd was.

Paulus zei niet dat je verplicht bent om de gehele Wet houden, als je besneden bent... de context in vers 4 toont aan dat het gaat om het ten onrechte gebruiken van de besnijdenis als middel om je redding te verdedigen.

We hebben de doctrine van de Besnijdenis partij al meerdere malen behandeld. Paulus onderwijst tegen de Besnijdenis partij.

Contextueel zegt hij dit:

Als je door de besnijdenis jezelf wilt rechtvaardigen tot redding, dan moet je daarbij de gehele Wet van God perfect houden.

Dat is natuurlijk onmogelijk, omdat allen gezondigd hebben.

Jezelf rechtvaardigen door de Wet is hetzelfde als uit de genade vallen. We zijn gerechtvaardigd tot redding, door genade door geloof, en niet door de gehoorzaamheid aan de Wet van God.

Betekent dit dat we in ons geloof niet gehoorzaam hoeven te zijn aan de "Wet van God"?

1 Timotheüs 1:8

Maar wij weten dat de Wet goed is, als men die wettig gebruikt,

We weten dat ze de "Wet van God" incorrect gebruikten.

We moeten de Wet van God houden als liefde betoon aan Hem, niet als poging om onze redding te verdienen.

Galaten 5:5-6

Want wij verwachten door de Geest, uit het geloof, de gerechtigheid waarop wij hopen. In Christus Jezus (de Messias Jesjoea) heeft namelijk niet het besneden zijn enige kracht, en ook niet het onbesneden zijn, maar het geloof, dat door de liefde werkzaam is.

Dit betekent alleen dat de besnijdenis geen vereiste is voor je redding, zoals we in de voorgaande verzen hebben behandeld. Besnijdenis is nutteloos als het gaat om rechtvaardiging tot redding. We moeten de zaken in de context houden. Dat betekent niet dat besnijdenis geen waarde heeft. Paulus onderwijst dat besnijdenis wel waarde heeft buiten je redding om (Romeinen 3:1-2).

Galaten 5:7-18

U liep zo goed; wie heeft u verhinderd de waarheid te *blijven* gehoorzamen? Deze overreding is niet afkomstig van Hem Die u roept. Een beetje zuurdeeg doorzuurt het hele deeg. Ik vertrouw van u in de Heere dat u niet anders gezind zult zijn; maar hij die u in verwarring brengt, zal het oordeel dragen, wie hij ook is. Maar ik, broeders, als ik nog de besnijdenis verkondig, waarom word ik dan nog vervolgd? Dan is immers het struikelblok van het kruis tenietgedaan. Lieten zij die u opruien, zich maar afsnijden!

Want u bent tot vrijheid geroepen, broeders, alleen niet tot die vrijheid die aanleiding geeft aan het vlees; maar dien elkaar door de liefde. Want de hele Wet wordt in één woord vervuld, *namelijk* hierin: U zult uw naaste liefhebben als uzelf. Maar als u elkaar bijt en verslindt, pas dan op dat u niet door elkaar verteerd wordt.

Maar ik zeg: Wandel door de Geest en u zult zeker de begeerte van het vlees niet volbrengen. Want het vlees begeert tegen de Geest in, en de Geest tegen het vlees in; en die staan tegenover elkaar, zodat u niet doet wat u zou willen. **Als u echter door de Geest geleid wordt, bent u niet onder de Wet.**

Galaten 5:18 – Leidt de “Geest van God” ons weg van de “Wet van God?”

Welke relatie heeft de Geest met de "Wet van God?" Is de Geest van God tegen de "Wet van God" of tegen "een andere wet?" Als Paulus de term "onder de wet" gebruikt, naar welke wet verwijst hij dan? Maakt dat uit? Kunnen we niet gewoon aannemen dat hij verwijst naar de "Wet van God?" Hoe zit het met de context? Wat hebben de "werken van het vlees" (context in vers 19) te maken met de "wet" waarnaar Paulus verwijst in vers 18? Zijn de "werken van het vlees" verbonden met de Geest van God of met de wet waarnaar Paulus verwijst? Wat bedoelt Paulus als de Geest tegen het vlees in begeert (context - vers 17)? Wat heeft het "vlees" te maken met deze "wet"? Als we deze vragen niet kunnen beantwoorden, dan hebben we gedaan wat velen al hebben gedaan, namelijk vers 18 uit de context trekken en concluderen dat er iets staat dat er duidelijk niet staat.

Veel mensen concluderen dat de Geest van God tegen de "Wet van God" is. Laten we deze interpretatie eens toetsen aan de Schrift.

Voordat we uitweiden over de onmiddellijke context van Galaten 5:18, is het nuttig om de reden en het doel van de gehele Galatenbrief vast te stellen.

Galaten 5:17 (directe context)

Want het vlees begeert tegen de Geest in, en de Geest tegen het vlees in; en die staan tegenover elkaar, zodat u niet doet wat u zou willen.

Galaten 5:18 (probleem vers)

Als u echter door de Geest geleid wordt, bent u niet onder de wet.

Galaten 5:19 (directe context)

Het is bekend wat de werken van het vlees zijn, namelijk overspel, hoererij, onreinheid, losbandigheid,

Vers 18 is voor de betekenis ervan afhankelijk van de omringende context, vandaar het woord "echter".

Er zijn diverse belangrijke vragen die, wanneer ze beantwoord zijn, de betekenis van dit vers zullen definiëren.

- 1) Wat is het doel van de Geest met betrekking tot de “Wet van God?”
- 2) Onder welke wet staan we niet langer, de “Wet van God” of de “wet van de zonde?”
- 3) Wat bedoelt Paulus in vers 17 (directe context) met de Geest die tegen het vlees in begeert?
- 4) Wat hebben de “werken van het vlees”, in vers 19 (directe context), te maken de wet waar we niet meer onder staan?

Door de vragen over dit vers te beantwoorden doen we wat de meesten niet doen, namelijk de Schrift uitleggen met de Schrift, in plaats van te veronderstellen wat een geïsoleerd vers betekent.

1) Wat is het doel van de Geest in relatie tot de “Wet van God?”

De Geest zal in ons wonen...

Johannes 14:16

En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijft tot in eeuwigheid,

...als gelovigen...

Johannes 14:17

namelijk de Geest van de waarheid, Die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet, maar u kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn.

...en onderwijzen alle (niet enkele) dingen die Jesjoea (Jezus) onderwees...

Johannes 14:26

Maar de Trooster, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn Naam, **Die zal u in alles onderwijzen** en u in herinnering brengen alles **wat Ik u gezegd heb**.

...door getuige te zijn van de Waarheid...

Johannes 15:26

Maar wanneer de Trooster is gekomen, Die Ik u zenden zal van de Vader, de Geest van de **waarheid**, Die **van de Vader** uitgaat, zal Die van Mij getuigen.

...en ons te leiden in de gehele (niet een beetje) Waarheid...

Johannes 16:13

Maar wanneer Die komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in **heel de waarheid**, want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen.

Dus de Geest komt in ons wonen om ons naar de Waarheid te leiden. Dat brengt de volgende vraag; wat is de Waarheid?

De "Wet van God" (Woord) is de Waarheid.

Psalm 119:142

Uw gerechtigheid is een gerechtigheid voor eeuwig en Uw Wet is waarachtig.

Johannes 17:17

Heilig hen door Uw waarheid; Uw **woord is de waarheid**.

Jesjoea is ook de Waarheid (en de Weg, het Leven en het Licht).

Johannes 14:6

Jesjoea zei tegen hem: Ik ben de Weg, de **Waarheid** en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij.

Johannes 8:12

Jezus dan sprak opnieuw tot hen en zei: Ik ben het Licht der wereld; wie Mij volgt, zal beslist

niet in de duisternis wandelen, maar zal het licht van het leven hebben.

Waarom is Jesjoea de Weg, de Waarheid, het Leven en het Licht?

Hij is het vleesgeworden Woord.

Johannes 1:14

En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid.

Is de “Wet van God” de Weg, de Waarheid, het Leven en het Licht?

De Wet is de weg.

(Exodus 18:20)(Deuteronomium 10:12)(Jozua 22:5)(1 Koningen 2:3)(Psalm 119:1)(Spreuken 6:23)(Jesaja 2:3)(Maleachi 2:8)(Markus 12:14)(Handelingen 24:14)

De Wet is de waarheid.

(Psalm 119:142)(Maleachi 2:6)(Romeinen 2:20)(Galaten 5:7)(Psalm 43:2-4)(Johannes 8:31-32)

De Wet is het leven.

(Job 33:30)(Psalm 36:9)(Spreuken 6:23)(Openbaring 22:14)

De Wet is licht.

(Job 24:13)(Job 29:3)(Psalm 36:9)(Psalm 43:2-4)(Psalm 119:105)(Spreuken 6:23)(Jesaja 2:5)(Jesaja 8:20)(Jesaja 51:4)(2 Korinthe 6:14)(1 Johannes 1:7)

Dus Jesjoea (Jezus) is de Wet.

De Weg is ook vrijheid.

(Psalm 119:45)(Jacobus 1:25, 2:12)

Daarom hebben we in Jesjoea (Jezus) vrijheid. (zie: “[Waarom is Christus Vrijheid?](#)”)

Galaten 5:1

Sta dan vast in de vrijheid waarmee Christus ons vrijgemaakt heeft, en laat u niet weer met een juk van slavernij belasten.

Galaten 2:4

En *dat* ter wille van de binnengedrongen valse broeders, die waren binnengeslopen om onze vrijheid, die wij in Christus Jezus hebben, te bespioneren, om ons tot slaven te maken.

In de Wet van God hebben we vrijheid. In de wegen van mensen en de wegen van de wereld zijn we in gebondenheid.

Waar de Geest is, daar is ook vrijheid.

2 Korinthe 3:17

De Heere nu is de Geest; en waar de Geest van de Heere is, **daar is vrijheid**.

Waarom is de Geest vrijheid? De Geest leidt ons naar de Waarheid.

Johannes 16:13

Maar wanneer Die komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid, want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen.

Wat doet de Waarheid?

Johannes 8:32

... en u zult de waarheid kennen, en de waarheid zal u vrijmaken.

Samenvattend:

- 1) Gods Woord is de Wet, die de Weg, de Waarheid, het Leven, de Vrijheid en het Licht is.
- 2) Jesjoea (Jezus) wandelde perfect in de Wet (Hij is het vleesgeworden Woord) dus is Hij het voorbeeld van de Weg, de Waarheid, het Leven, de Vrijheid en het Licht.
- 3) De Geest leidt ons in de "Wet van God."

Profetie geeft aan dat de Geest tot doel heeft ons te helpen om de "Wet van God" te doen.

Ezechiël 36:26

Dan zal Ik u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit uw lichaam wegnemen en u een hart van vlees geven.

Ezechiël 36:27

Ik zal Mijn Geest in uw binnenste geven. Ik zal maken dat u in Mijn verordeningen wandelt en dat u Mijn bepalingen in acht neemt en ze houdt.

Ezechiël 11:19-20

Ik zal hun één hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit hun vlees wegdoen en hun een hart van vlees geven, zodat zij in Mijn verordeningen gaan en Mijn bepalingen in acht nemen en die houden. Dan zullen zij Mij een volk zijn, en zal Ik hun een God zijn.

Deze "hart transplantatie" helpt ons om de "Wet van God" te houden en is mogelijk gemaakt door het Nieuwe Verbond.

Jeremia 31:33

Voorzeker, dit is het verbond dat Ik na die dagen met het huis van Israël sluiten zal, spreekt (JHWH) de HEERE: Ik zal Mijn Wet in hun binnenste geven en zal die in hun hart schrijven. Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn.

Hebreeën 10:16

Want na eerst gezegd te hebben: Dit is het verbond, dat Ik met hen na die dagen zal sluiten, zegt de Heere: Ik zal Mijn wetten in hun hart geven en Ik zal die in hun verstand schrijven,

Dus de reden en het doel van de Geest is, dat wij de "Wet van God" zullen doen.

Dus bij het lezen van Galaten 5:18 is het erg moeilijk om te concluderen dat de wet, waarnaar Paulus verwijst, de "Wet van God" is.

Galaten 5:18

Als u echter door de Geest geleid wordt, bent u niet onder de wet.

Als Paulus verwees naar de "Wet van God", dan zou het er zo staan, omdat we duidelijk weten wat het doel van de Geest is:

Galaten 5:18

Als u echter door de Geest geleid wordt (geleid naar de "Wet van God"), bent u niet onder de wet (van God).

Is dat logisch? Nee, dat is het niet.

Dus moet Paulus verwijzen naar "een andere wet." Zoals eerder vermeld, verwijst Paulus naar "een andere wet" namelijk "de wet van de zonde" (Romeinen 7:22-23) en de "wet van de zonde" leidt naar de "dood" (Romeinen 5:12), vandaar dat we niet langer onder de "wet van de zonde en de dood" zijn (Romeinen 8:2).

Dus misschien verwijst Paulus in Galaten 5:18 naar de "wet van de zonde" (Romeinen 7:22-23). Aangezien we weten dat de zonde wordt gedefinieerd als het breken van de "Wet van God" (1 Johannes 3:4) moeten we in staat zijn om dit te toetsen in Galaten 5:18.

Galaten 5:18

Als u echter door de Geest geleid wordt (Om de "Wet van God" te doen – om niet te zondigen), bent u niet onder de wet (van de zonde).

Dat is volledig logisch. Als we door de Geest geleid worden om de "Wet van God" te doen, dan zullen we niet zondigen. Als we niet zondigen, dan zijn we niet onder de "wet van de zonde." Dit is precies dezelfde strijd die Paulus beschrijft in Romeinen 7.

Vraag één is uitgebreid beantwoord.

Romeinen 7:14

Want wij weten dat de Wet geestelijk is, ...

1) *Wat is het doel van de Geest met betrekking tot de "Wet van God?"*

Antwoord: Hij helpt ons om de "Wet van God" te houden.

Het antwoord op vraag 1 helpt ons om ook vraag 2 te beantwoorden:

2) *Onder welke wet staan we niet langer, de "Wet van God" of de "wet van de zonde?"*

Antwoord:

Galaten 5:18

Als u echter door de Geest geleid wordt ("Wet van God"), bent u niet onder de wet ("wet van zonde").

We kunnen ons nu richten op vraag 3 en 4 door de directe context toe te passen:

3) *Wat bedoelt Paulus in vers 17 (directe context) met de Geest die tegen het vlees in begeert?*

Galaten 5:17-18

Want het vlees begeert tegen de Geest in, en de Geest tegen het vlees in; en die staan tegenover elkaar, zodat u niet doet wat u zou willen. **Als u echter door de Geest geleid wordt, bent u niet onder de wet.**

Vers 17 bevestigt nogmaals dat de Geest er is om ons te helpen in het verlangen om de "Wet van God" te doen. Daarom onderwijst Galaten 5:18 nog steeds dat we niet onder de "wet van de zonde" (vlees) zijn als we worden geleid door de Geest.

In vers 17 geeft Paulus uitleg dat het vlees ingaat tegen de Geest (de "wet van God"). Het "vlees" wordt gedefinieerd als de "wet van de zonde."

Romeinen 7:22

Want naar de innerlijke mens **verheug ik mij in de Wet van God.**

Romeinen 7:23

Maar in mijn leden zie ik **een andere wet**, die tegen de Wet van mijn verstand strijd voert en mij tot gevangene maakt van de **wet van de zonde**, die in mijn leden is.

Romeinen 7:24

Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood?

Romeinen 7:25-26

Ik dank God, door Jezus Christus (Messias Jesjoea). Zo dien ik dan zelf wel met het verstand de Wet van God, maar met het vlees de wet van de zonde.

Vers 17 bevestigt dat, wanneer we werkelijk geleid worden door de Geest, we niet langer onder de "wet van de zonde" staan. Doordat vers 17 de directe context is, wordt duidelijk dat het in vers 18 over de "Wet van God" (de Geest) gaat tegenover de "wet van de zonde" (het vlees). Uiteraard kan vers 18 niet de "Wet van God" tegenover de "Wet van God" plaatsen, noch kan het "vlees" de "Wet van God" willen volgen.

Dus vraag 3 bevestigt onze analyse van vers 18 en we kunnen ons richten op de vierde en laatste vraag.

4) Wat hebben de "werken van het vlees", in vers 19 (directe context), te maken met de wet waar we niet langer onder staan?

Galaten 5:18-19

Als u echter door de Geest geleid wordt, bent u niet onder de wet. Het is bekend wat de werken van het vlees zijn, namelijk overspel, hoererij, onreinheid, losbandigheid.

Wat hebben "werken van het vlees" te maken met het "onder de wet" zijn of het "geleid worden door de Geest?"

Uiteraard zijn de "werken van het vlees" niet van de Geest, dus de "werken van het vlees" moeten betrekking hebben op het "onder de wet" zijn. Het is duidelijk dat dit opnieuw precies hetzelfde onderwijs is als in Romeinen.

Romeinen 7:25-26

Ik dank God, door Jezus Christus De Messias Jesjoea. Zo dien ik dan zelf wel met het verstand de Wet van God, maar met het vlees de wet van de zonde.

Opnieuw wordt onze studie bevestigd dat "onder de wet" in vers 18 hetzelfde is als de "werken van het vlees" wat eigenlijk de "wet van de zonde" is. Als we geleid worden door de Geest zijn we niet "onder de wet van de zonde." Echter, als we toe zouden geven aan het vlees, dan zouden we onder de "wet van de zonde" zijn.

Wanneer een ongelovige toegeeft aan de "wet van de zonde", leidt dat tot de dood (de wet van zonde en dood). Wanneer een gelovige toegeeft aan de "wet van de zonde", wordt dat omgezet naar genade, omdat we niet onder de "wet van de zonde EN de dood" zijn, maar onder de genade (Romeinen 6:9,14; 8:2). Als we dus toegeven aan de "wet van de zonde" worden we niet geleid door de Geest (Gods Wet)

Samenvattend; Galaten 5:18 onderwijst niet tegen de "Wet van God", maar het onderwijst tegen de "wet van de zonde."

In de verzen 20-21 worden alle dingen opgesomd die voortkomen (vrucht) uit "de wet van zonde":

Galaten 5:20-21

afgoderij, toverij, vijandschappen, ruzie, afgunst, woede-uitbarstingen, egoïsme, onenigheid, afwijkingen in de leer, jaloersheid, moord, dronkenschap, zwelgpacten, en dergelijke; waarvan ik u voorzeg, zoals ik ook al eerder gezegd heb, dat wie zulke dingen doen, het Koninkrijk van God niet zullen beërven.

In de verzen 22-23 worden alle dingen opgesomd die voortkomen (vrucht) uit "de Wet van God":

Galaten 5:22-23

De vrucht van de Geest is echter: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing. Daartegen richt de Wet zich niet.

De Wet van God is niet tegen dergelijke vruchten, maar de "Wet van God" is wel tegen de vruchten uit de verzen 20 en 21.

Mensen die werkelijk de Geest hebben, waardoor ze, net als Jesjoea (Jezus), het verlangen hebben om de "Wet van God" te houden, brengen goede vruchten voort. Degenen die de Geest niet hebben of die negeren (beledigen van de Geest van Genade - Hebreëën 10) brengen valse vrucht voort en Jesjoea (Jezus) kent hen niet.

Mattheüs 7:17-23

Zo brengt iedere goede boom goede vruchten voort en een slechte boom brengt slechte vruchten voort. Een goede boom kan geen slechte vruchten voortbrengen en een slechte boom kan geen goede vruchten voortbrengen. Iedere boom die geen goede vrucht voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen. Zo zult u hen dus aan hun vruchten herkennen.

Niet ieder die tegen Mij zegt: Heere, Heere, zal binnengaan in het Koninkrijk der hemelen, maar wie **de wil doet van Mijn Vader**, Die in de hemelen is. Velen zullen op die dag tegen Mij zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam demonen uitgedreven, en in Uw Naam veel krachten gedaan? Dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; ga weg van Mij, **u die de wetteloosheid werkt!**

Het onderricht van Galaten 5:18 is simpel als ze in de juiste context wordt gelezen (namelijk als een brief en niet als een op zich staand vers):

Galaten 5:18

[Als u echter door de Geest](#) ("vlezen hart", "Wet van God", "goede vrucht") [geleid wordt, bent u niet onder de wet](#) ("stenen hart", "wet van de zonde", "slechte vrucht").

Dus, geleid worden door de Geest is geleid worden naar de gehoorzaamheid aan de Wet van God, en daarom zegt Paulus:

Romeinen 7:14

[Want wij weten dat de Wet geestelijk is, ...](#)

Daarom hoe meer iemand Bijbels gezien "geestelijk" is, hoe meer hij gehoorzaam is aan de Wet van God. Mensen die niet geestelijk zijn onderwijzen tegen de Wet van God, zelfs als ze geloven.

Daarom zei Jesjoea (Jezus) dat zulke mensen de minsten zullen zijn in het Koninkrijk van de hemel:

Mattheüs 5:18-19

[Want, voorwaar, Ik zeg u: Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet één jota of één tittel van de Wet voorbijgaan, totdat het alles geschied is. Wie dan een van deze geringste geboden afschaft en de mensen zo onderwijst, zal de geringste genoemd worden in het Koninkrijk der hemelen; maar wie ze doet en onderwijst, die zal groot genoemd worden in het Koninkrijk der hemelen.](#)

Galaten 5:22-25

De vrucht van de Geest is echter: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing. [Daartegen richt de Wet zich niet.](#) Maar wie van Christus zijn, hebben het vlees met zijn hartstochten en begeerten gekruisigd. Als wij door de Geest leven, laten wij dan ook door de Geest wandelen. Laten wij geen mensen met eigendunk worden, elkaar *niet* uitdagen en benijden.

We gaan verder naar Galaten 6...

Galaten 6:1-2

[Broeders, ook als iemand onverhoeds tot enige overtreding komt, moet u die geestelijk bent, zo iemand *weer* terechtbrengen, in een geest van zachtmoedigheid. Houd intussen uzelf in het oog, opdat ook u niet in verzoeking komt. Draag elkaars lasten, en vervul zo de Wet van Christus.](#)

Het begrip "Wet van Christus" kan tot verwarring leiden.

De Wet van Christus is gewoon de Wet van God. Het zijn de Geboden die de Vader gaf aan de Zoon, en die de Zoon gehoorzaamde. Wil je daar meer over weten, bekijk dan onze studies "[Deuteronomium 13 Test](#)" en "[Hemel en Aarde en de Wet van God](#)."

Galaten 6:3-10

[Want als iemand denkt iets te zijn, terwijl hij niets is, bedriegt hij zichzelf. Maar laat ieder zijn eigen werk beproeven; dan zal hij alleen voor zichzelf stof tot roemen hebben, en niet voor de ander. Want ieder zal zijn eigen pak dragen. En laat hij die onderwezen wordt in het Woord in alle goede dingen delen met hem die onderwijs geeft. Dwaal niet: God laat niet met Zich spotten, want wat de mens zaait, zal hij ook oogsten. Want wie in zijn eigen vlees zaait, zal uit](#)

het vlees verderf oogsten; maar wie in de Geest zaait, zal uit de Geest het eeuwige leven oogsten. En laten wij niet moe worden goed te doen, want te zijner tijd zullen wij oogsten, als wij *het* niet opgeven. Laten wij dus, terwijl wij gelegenheid hebben, goeddoen aan allen, maar vooral aan de huisgenoten van het geloof.

Paulus zegt hier opnieuw dat er mensen zijn die besnijdenis van het vlees OPDRINGEN. Ten diepste gaat het echter om een innerlijke verandering. Uiterlijke gehoorzaamheid zal altijd volgen op onze innerlijke transformatie als bewijs van ons geloof.

Galaten 6-11-18

Zie met wat een grote letters ik u met mijn *eigen* hand schrijf: Allen die zich mooi willen voordoen naar het vlees, dwingen u zich te laten besnijden, alleen om niet vanwege het kruis van Christus vervolgd te worden. Want ook zij die besneden worden, nemen zelf de Wet niet in acht, maar zij willen dat u besneden wordt om zich te kunnen beroemen op uw vlees. Maar ik zal mij volstrekt niet beroemen op iets anders dan op het kruis van onze Heere (de Messias Jesjoea) Jezus Christus, door Wie de wereld voor mij gekruisigd is, en ik voor de wereld. Want in Christus Jezus heeft niet het besneden zijn enige kracht, en ook niet het onbesneden zijn, maar *wel dat we een nieuwe schepping zijn*. En allen die overeenkomstig deze regel wandelen: vrede en barmhartigheid *zij* over hen en over het Israël van God.

Verder, laat niemand mij lastigvallen, want ik draag de littekens van de Heere Jezus (Jesjoea) in mijn lichaam. De genade van onze Heere Jezus Christus *zij* met uw geest, broeders! Amen.

Nu we de hele Galatenbrief hebben doorgenomen, kun je nu misschien zien dat het in de brief aan de Galaten niet gaat over het in geloof gehoorzamen van de Wet van God, maar over de bewering dat je gered en gerechtvaardigd kan worden door het houden van de Wet van God. Dat zijn twee verschillende dingen. De Galaten hadden ook een probleem omdat ze terugkeerden naar de feestdagen, tradities en gebruiken uit de zonnegodcultus, die niet verenigbaar zijn met het Woord van God. Onze Vader wil dat we gehoorzamen aan de Wet van God, en onze Messias was daarin een voorbeeld om te volgen. MAAR, het gehoorzamen van de Wet van God is niet een middel tot redding, maar het bewijs daarvan. Je wordt alleen door genade gered, en niets kan dat ooit vervangen.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat JHWH u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)